

TITEL 2 – FINANCIËN

Hoofdstuk 1 – Inkomstenbelastingen

Afdeling 1 - Indexering van fiscale uitgaven

Art. 2 en 3

De regering stelt voor om voor de aanslagjaren 2021 tot 2024 de indexering van een aantal fiscale uitgaven te “bevriezen” op de geïndexeerde bedragen die gelden voor aanslagjaar 2020. Het gaat in essentie om dezelfde bedragen als die waarvoor de indexering voor de aanslagjaren 2015 tot 2018 reeds werd bevroren, met uitzondering van de bedragen inzake de verminderingen voor pensioenen en vervangingsinkomsten (cf. artikel 2, a, van het ontwerp). Het gaat om de bedragen inzake:

- de vrijgestelde eerste schijf van inkomsten uit spaardeposito's, van dividenden, van intresten met sociaal oogmerk en het bedrag van de leningen via een crowdfundingplatform waarvan de interesten zijn vrijgesteld (artikelen 21, 5°, 10°, 13° en 14°, en 185, § 1, WIB 92);
- de fiscale korf voor de belastingvermindering voor het lange termijnsparen (vanaf aanslagjaar 2021) en van de eerste schijf van de leningen (leningen aangegaan vanaf 1 januari 2020) als vermeld in artikel 145⁶, WIB 92;
- de belastingverminderingen voor de verwerving van werkgeversaandelen (artikel 145⁷, WIB 92) en voor het pensioensparen (artikel 145⁸, WIB 92);
- de belastingvermindering voor uitgaven voor de verwerving van een elektrisch voertuig (artikel 145²⁸, WIB92);
- de belastingvermindering voor uitgaven voor een ontwikkelingsfonds (artikel 145³², WIB 92);
- de belastingvermindering voor giften (artikel 145³³, WIB 92);
- de belastingvermindering voor huispersoneel, wat het maximumbedrag van de uitgaven betreft waarvoor een belastingvermindering kan worden verleend (artikel 145³⁴, vijfde lid, WIB 92);

TITRE 2 - FINANCES

Chapitre 1er – Impôts sur les revenus

Section 1re – Indexation de dépenses fiscales

Art. 2 et 3

Le gouvernement propose de "geler" l'indexation d'une série de dépenses fiscales pour les exercices d'imposition 2021 à 2024 aux montants indexés qui valent pour l'exercice d'imposition 2020. Il s'agit essentiellement des mêmes montants que ceux pour lesquels l'indexation avait été gelée pour les exercices d'imposition 2015 à 2018, à l'exception des montants relatifs aux réductions pour pensions et revenus de remplacement (cf. article 2, a, du projet). Il s'agit des montants relatifs :

- à la première tranche exonérée des revenus afférents aux dépôts d'épargne, des dividendes, des intérêts avec un but social et le montant des emprunts par le biais d'une plateforme de crowdfunding dont les intérêts sont exonérés (articles 21, 5°, 10°, 13° et 14°, et 185, § 1er, CIR 92) ;
- à la corbeille fiscale pour la réduction d'impôt pour l'épargne à long terme (à partir de l'exercice d'imposition 2021) et de la première tranche des emprunts telle que visée à l'article 145⁶, CIR 92 (emprunts contractés à partir du 1er janvier 2020) ;
- aux réductions d'impôt relatives à la libération d'actions ou parts de la société employeur (article 145⁷, CIR 92) et pour l'épargne-pension (article 145⁸, CIR 92) ;
- à la réduction d'impôt pour les dépenses faites en vue d'acquérir un véhicule électrique (article 145²⁸, CIR 92) ;
- à la réduction d'impôt pour les dépenses consacrées à un fonds de développement (article 145³², CIR 92) ;
- la réduction d'impôt pour libéralités (article 145³³, CIR 92) ;
- la réduction d'impôt pour du personnel de maison, en ce qui concerne le montant maximum pour lequel une réduction d'impôt peut être accordée (article 145³⁴, alinéa 5, CIR 92) ;

- de belastingvermindering voor uitgaven in het kader van een adoptieprocedure (artikel 145⁴⁸, WIB 92);
 - de belastingvermindering voor premies voor een rechtsbijstandsverzekering (artikel 145⁴⁹, WIB 92);
 - de belastingvermindering voor lage energiewoningen, passiefwoningen en nulenergiewoningen (artikel 535, WIB 92) en
 - de in aanmerking te nemen uitgaven voor de in een federale belastingvermindering omgezette aftrek voor enige woning (artikel 539, WIB 92).
- la réduction d'impôt pour les dépenses exposées dans le cadre d'une procédure d'adoption (article 145⁴⁸, CIR 92) ;
 - la réduction d'impôt pour primes pour une assurance protection juridique (article 145⁴⁹, CIR 92) ;
 - la réduction d'impôt pour des habitations basse énergie, habitations passives ou habitations zéro énergie (article 535, CIR 92), et
 - les dépenses à prendre en considération pour la déduction pour habitation unique transformée en une réduction d'impôt fédérale (article 539, CIR 92).

Deze “bevriazing” van de voormelde bedragen op de bedragen die gelden voor aanslagjaar 2020 wordt ingeschreven in het ontworpen artikel 178, § 3, tweede lid, 3°, WIB 92 (artikel 2, e, van het ontwerp). De coëfficiënt die moet worden toegepast voor de aanslagjaren 2021 tot en met 2024 is gelijk aan 1,5688.

Vanaf aanslagjaar 2025 zullen de bedragen in kwestie opnieuw worden geïndexeerd, evenwel zonder de “bevriazing” voor de aanslagjaren 2021-2024 in te halen (ontworpen artikel 178, § 3, tweede lid, 4°, WIB 92 – artikel 2, e, van het ontwerp).

De indexering van de bedragen inzake de belastingverminderingen voor pensioenen en vervangingsinkomsten wordt voortaan geregeld in artikel 178, § 3, derde lid, WIB 92 (artikel 2, a en f, van het ontwerp). De verwijzing naar artikel 243, tweede lid, WIB 92 wordt niet hernomen in het nieuwe derde lid. De onderdelen met bedragen in euro in de bepaling in kwestie werden immers opgeheven bij artikel 123, a), van de programmawet van 25 december 2017.

Artikel 2, c, van het ontwerp past de Nederlandse versie van tekst van artikel 178, § 3, tweede lid, 2°, WIB 92 aan om die in overeenstemming te brengen met de formulering in de andere bepalingen en in de Franse tekst. Artikel 2, d, zet een fout in de Franse tekst van dezelfde bepaling recht.

De bevriazing van de indexering van de maximumbedragen in het kader van de belastingvermindering voor pensioensparen wordt uitgesteld tot aanslagjaar 2022 (art. 178, § 3, vierde lid, WIB 92 zoals ingevoegd door artikel 2, f, van het ontwerp). De bedragen van

Ce "gel" des montants précités aux montants qui valent pour l'exercice d'imposition 2020 est inscrit dans l'article 178, § 3, alinéa 2, 3°, CIR 92 en projet (article 2, e, du projet). Le coefficient qui doit être appliqué pour les exercices d'imposition 2021 à 2024 est égal à 1,5688.

A partir de l'exercice d'imposition 2025, les montants en question seront à nouveau indexés, sans néanmoins récupérer le "gel" des exercices d'imposition 2021-2024 (article 178, § 3, alinéa 2, 4°, CIR 92 en projet – article 2, e, du projet).

L'indexation des montants relatifs aux réductions d'impôt pour pensions et revenus de remplacement est désormais réglée à l'article 178, § 3, alinéa 3, CIR 92 (article 2, a et f, du projet). La référence à l'article 243, alinéa 2, CIR 92 n'est plus reprise dans le nouvel alinéa 3. Les parties avec les montants en euros dans la disposition en question ont en effet été abrogées par l'article 123, a), de la loi programme du 25 décembre 2017.

L'article 2, c, du projet adapte la version néerlandaise du texte de l'article 178, § 3, alinéa 2, 2°, CIR 92 en vue de le mettre en concordance avec la formulation des autres dispositions et du texte français. L'article 2, d, rectifie une erreur dans le texte français de la même disposition.

Le gel de l'indexation des montants maximums dans le cadre de la réduction d'impôt pour épargne-pension est reporté à l'exercice d'imposition 2022 (art. 178, § 3, alinéa 4, CIR 92 tel qu'inséré par l'article 2, f, du projet). Les montants de 990 euros et 1.270 euros

990 euro en 1.270 euro worden dus behouden voor het aanslagjaar 2021. Op die manier wordt vermeden dat pensioenspaarders die in 2020 al 990 euro hebben gespaard nog slechts aanspraak zouden kunnen maken op een belastingvermindering van 25 pct. in plaats van 30 pct. en dat voor pensioenspaarders die in 2020 al meer dan 1.260 euro hebben gespaard, een beperkt bedrag (maximum 10 euro) zou moeten worden overgedragen naar het volgende jaar. Er werd gevolg gegeven aan de opmerking van de Raad van State dat de bepaling met betrekking tot de afwijkende indexering voor het pensioensparen voor aanslagjaar 2021 bij voorkeur in het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt geïntegreerd.

sont donc maintenus pour l'exercice d'imposition 2021. De cette manière, l'on évite que les épargnants pour leur pension qui avaient déjà versé 990 euros en 2020 ne puissent plus prétendre qu'à une réduction d'impôt de 25 p.c. au lieu de 30 p.c., et qu'il faille reporter à l'année prochaine un montant peu important (10 euros au maximum) pour les épargnants qui ont déjà versé plus que 1.260 euros en 2020. Il a été donné suite à la remarque du Conseil d'Etat qu'il est préférable d'intégrer l'indexation divergente pour l'épargne-pension pour l'exercice d'imposition 2021 dans le Code des impôts sur les revenus 1992.

Afdeling 2 – Investeringsaftrek

Section 2 – Déduction pour investissement

Art. 4 en 5

Art. 4 et 5

Om de productieve investeringen te stimuleren, wordt het basispercentage van de investeringsaftrek dat tijdelijk verhoogd werd tot 25 pct. bij de wet van 15 juli 2020 houdende diverse dringende fiscale maatregelen ten gevolge van de COVID-19-pandemie (CORONA III), voor vaste activa die tussen 12 maart 2020 en 31 december 2020 zijn verworven of tot stand gebracht, met twee jaar verlengd, namelijk tot 31 december 2022.

Afin de stimuler les investissements productifs, le pourcentage de base de la déduction pour investissement temporairement relevé à 25 p.c. par la loi du 15 juillet 2020 portant diverses mesures fiscales urgentes en raison de la pandémie du COVID-19 (CORONA III), pour les immobilisations acquises ou constituées entre le 12 mars 2020 et le 31 décembre 2020, est prolongé de deux ans, à savoir jusqu'au 31 décembre 2022.

De artikelen 5 en 6, 1°, zorgen respectievelijk voor deze verlenging van twee jaar in artikel 69, § 1, eerste lid, 1°, WIB 92, voor ondernemingen (natuurlijke personen), en in artikel 201, § 1, eerste lid, 1°, WIB 92, voor kleine vennootschappen.

Les articles 5 et 6, 1°, assurent respectivement cette prolongation de deux ans à l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 1°, CIR 92, pour les entreprises (personnes physiques), et à l'article 201, § 1er, alinéa 1er, 1°, CIR 92, pour les petites sociétés.

Artikel 6, 2°, voorziet ook in een verlenging van de overdracht van de niet verleende vrijstelling van de investeringsaftrek naar de twee volgende

L'article 6, 2°, aménage également une prolongation du report de l'exonération non accordée de la déduction pour investissement aux deux périodes

belastbare tijdperken, voorzien in artikel 201, § 1, vijfde lid, WIB 92, voor de tot 31 december 2021 verkregen of tot stand gebrachte vaste activa.

Art. 6

Dit artikel bepaalt dat de inwerkingtreding van deze afdeling 1 januari 2021 is.

Afdeling 3 – Gezinsfiscaliteit

Art. 7 tot 12

De regering stelt een aantal maatregelen voor inzake mantelzorg en de kosten voor kinderoppas.

Bij toepassing van artikel 132, eerste lid, 7°, WIB 92 wordt een toeslag op de belastingvrije som toegekend aan belastingplichtigen die een (groot)ouder, broer of zus ten laste hebben die de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt (artikel 132, eerste lid, 7°, WIB 92).

De regering acht het aangewezen om het bedrag van de toeslag te verhogen en terzelfdertijd voor te behouden aan mantelzorgers, d.w.z. aan belastingplichtigen die een (groot)ouder, broer of zus ten laste hebben die een zekere leeftijd heeft bereikt en zorgbehoevend is. Om te bepalen of iemand al dan niet zorgbehoevend is, wordt rekening gehouden met zijn graad van zelfredzaamheid. Die zelfredzaamheid moet worden vastgesteld volgens de evaluatiemethode die wordt gehanteerd voor de integratietegemoetkoming (ministerieel besluit van 30 juli 1987 tot vaststelling van de categorieën en van de handleiding voor de evaluatie van de graad van zelfredzaamheid met het oog op het onderzoek naar het recht op de integratietegemoetkoming). Er is een

imposables suivantes, prévu à l'article 201, § 1er, alinéa 5, CIR 92, aux immobilisations acquises ou constituées jusqu'au 31 décembre 2021.

Art. 6

Cet article fixe l'entrée en vigueur de la présente section au 1er janvier 2021.

Section 3 – Fiscalité familiale

Art. 7 à 12

Le gouvernement propose une série de mesures en matière d'aidant proche et de frais de garde d'enfant.

En application de l'article 132, alinéa 1er, 7°, CIR 92, un supplément de quotité du revenu exemptée d'impôt est octroyé aux contribuables qui ont un (grand-)parent, un frère ou une sœur à charge qui a atteint l'âge de 65 ans (article 132, alinéa 1er, 7°, CIR 92).

Le gouvernement estime qu'il est indiqué d'augmenter le montant du supplément, et dans un même temps, de le réserver aux aidants proches, c'est-à-dire aux contribuables qui ont un (grand-)parent, un frère ou une sœur à charge qui a atteint un certain âge et qui est dans une situation de dépendance. Afin de déterminer si une personne est dans une situation de dépendance, il est tenu compte de son degré d'autonomie. Ce degré d'autonomie doit être constaté conformément à la méthode d'évaluation qui est utilisée pour l'allocation d'intégration (arrêté ministériel du 30 juillet 1987 fixant les catégories et le guide pour l'évaluation du degré d'autonomie en vue de l'examen du droit à l'allocation d'intégration). Une réduction d'autonomie d'au moins 9 points est requise. La situation de dépendance est

verminderde zelfredzaamheid van ten minste 9 punten vereist. De zorgbehoevendheid wordt vastgesteld door de Directie-generaal Personen met een handicap van de FOD Sociale Zekerheid, Medex of de adviserend geneesheer bij het ziekenfonds of een gelijkwaardige instelling of persoon uit een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte.

De medische criteria voor zorgbehoevendheid (een vermindering van de zelfredzaamheid met 9 punten) zijn dezelfde als voor een zware handicap vermeld in artikel 135, eerste lid, 1°, tweede streepje, WIB 92, met uitzondering van de voorwaarde dat de handicap moet te wijten zijn aan feiten die zijn overkomen en vastgesteld vóór de leeftijd van 65 jaar. Om die reden wordt het bedrag met de helft verhoogd tot 4.900 euro (bedrag geïndexeerd aan de hand van de coëfficiënt voor aanslagjaar 2021– basisbedrag: 2.610 euro), maar niet meer verdubbeld wanneer het om een persoon ten laste met een zware handicap in de zin van artikel 135, WIB 92 gaat (aanpassing van artikel 132, tweede lid, WIB 92).

Die bijkomende voorwaarde inzake zorgbehoevendheid zal in beginsel reeds vanaf aanslagjaar 2022 van toepassing zijn. Er wordt evenwel in een overgangsregeling voorzien voor belastingplichtigen die voor het aanslagjaar 2021 een (groot)ouder, broer of zus ten laste hadden die op 1 januari 2021 de leeftijd van 65 jaar had bereikt. Voor hen blijft de bestaande regeling behouden tot en met aanslagjaar 2025, tenzij de nieuwe regeling voordeliger is.

Als inwerkingtreding voor de wijziging stelt de regering aanslagjaar 2022 voor, dus inkomstenjaar 2021. De maatregel

constatée par la Direction générale Personnes handicapées du SPF Sécurité sociale, Medex ou le médecin-conseil auprès de la mutualité, ou une institution ou personne similaire d'un autre Etat membre de l'Espace économique européen.

Les critères médicaux de la situation de dépendance (une diminution de la dépendance de 9 points) sont identiques aux critères du handicap lourd visé à l'article 135, alinéa 1er, 1°, deuxième tiret, CIR 92, à l'exception de la condition que le handicap doit être dû à des faits survenus et constatés avant l'âge de 65 ans. Pour cette raison, le montant est augmenté de 50 p.c. à 4.900 euros (montant indexé au moyen du coefficient pour l'exercice d'imposition 2021–montant de base : 2.610 euros), mais n'est plus doublé lorsqu'il s'agit d'une personne à charge avec un handicap lourd au sens de l'article 135, CIR 92 (adaptation de l'article 132, alinéa 2, CIR 92).

Cette condition supplémentaire relative à la situation de dépendance sera en principe déjà d'application à partir de l'exercice d'imposition 2022. Une disposition transitoire est toutefois prévue pour les contribuables qui, pour l'exercice d'imposition 2021, avaient un (grand-)parent, un frère ou une sœur à charge qui avait atteint l'âge de 65 ans au 1er janvier 2021. Pour eux, le régime actuel reste applicable jusqu'à l'exercice d'imposition 2025, à moins que le nouveau régime soit plus favorable.

Le gouvernement propose comme entrée en vigueur de la modification, l'exercice d'imposition 2022, soit donc l'année de

heeft wel degelijk een impact op de begroting voor het jaar 2021. In de bedrijfsvoorheffing wordt immers rekening gehouden met de in artikel 132, WIB 92 vermelde toeslagen. Voor belastingplichtigen die bv. een ouder ten laste hebben die zorgbehoevend is geworden ingevolge een ongeval of ziekte die hem/haar pas na de leeftijd van 65 is overkomen, zal de toeslag die op basis van de gewijzigde bepalingen kan worden verleend, hoger zijn dan de toeslag die op basis van de overgangsbepaling kan worden verleend.

Inzake de belastingvermindering voor kinderopvang stelt de regering voor om vanaf aanslagjaar 2021 reeds:

- het maximumbedrag per oppasdag en per kind te verhogen van 11,20 euro naar 13,00 euro;
- de leeftijdsgrenzen van 12 jaar (algemene leeftijdsgrens) en 18 jaar (verhoogde leeftijdsgrens voor kinderen met een zware handicap) op te trekken tot respectievelijk 14 en 21 jaar;
- uitgaven voor de professionele thuisopvang van zieke kinderen in aanmerking te laten komen voor de belastingvermindering (artikel 8 van het ontwerp).

Het maximumbedrag per oppasdag en per kind dat in aanmerking kan worden genomen voor de belastingvermindering wordt vanaf aanslagjaar 2022 verhoogd tot 13,70 euro (artikel 8, 6° en 9° van het ontwerp) en zal voortaan worden geïndexeerd aan de hand van de in artikel 178, § 3, eerste lid, WIB 92 bedoelde indexeringscoëfficiënt (1,6556 voor aanslagjaar 2021). Het bedrag dat wordt bekomen na toepassing van die

revenus 2021. La mesure a bien un impact sur le budget pour l'année 2021, puisqu'il est tenu compte des suppléments visés à l'article 132, CIR 92 dans le précompte professionnel. Pour les contribuables qui ont par exemple un parent à charge qui est dans une situation de dépendance suite à une maladie ou un accident qui lui est survenu après l'âge de 65, le supplément qui peut être octroyé sur base des dispositions adaptées, sera plus élevé que le supplément qui peut être octroyé sur base de la disposition transitoire.

À propos de la réduction d'impôt pour garde d'enfant, le gouvernement propose, dès l'exercice d'imposition 2021 :

- d'augmenter le montant maximum par jour de garde et par enfant de 11,20 euros à 13,00 euros ;
- de porter les limites d'âge de 12 ans (limite d'âge générale) et de 18 ans (limite d'âge majorée pour les enfants avec un handicap lourd) à respectivement 14 et 21 ans ;
- de faire entrer en considération pour la réduction d'impôt les dépenses pour la garde à domicile professionnelle d'enfants malades (article 8 du projet).

Le montant maximum par jour de garde et par enfant qui peut entrer en considération pour la réduction d'impôt sera augmenté à 13,70 euros à partir de l'exercice d'imposition 2022 (article 8, 6° et 9° du projet) et sera désormais indexé au moyen du coefficient d'indexation visé à l'article 178, § 3, alinéa 1er, CIR 92 (1,6556 pour l'exercice d'imposition 2021). Le montant qui est obtenu après application du coefficient

indexeringscoëfficiënt, wordt afgerond op de hogere of lagere 10 cent (aanpassing van artikel 178, § 2, WIB 92 door artikel 9).

Voor de thuisopvang van zieke kinderen wordt een nieuwe bepaling ingevoegd zodat ook uitgaven voor opvang die wordt verstrekt door een organisatie die niet erkend, vergund, gecontroleerd of gesubsidieerd wordt door Kind en Gezin, het "Office de la Naissance et de l'Enfance", de regering van de Duitstalige Gemeenschap, een lokaal bestuur of openbare besturen van de gemeenschappen of gewesten in aanmerking komen voor de belastingvermindering. Hierbij wordt onder meer gedacht aan de thuisopvang die door bepaalde mutualiteiten wordt georganiseerd. Het moet gaan om thuisopvang door een professionele oppasser (iemand voor wie de opvang een beroepsactiviteit uitmaakt) die door een organisatie wordt uitgestuurd of die als zelfstandige werkzaam is. Het is niet vereist dat de organisatie die die oppasser uitstuurt uitsluitend kinderopvang voor zieke kinderen organiseert. Net als voor de andere vormen van kinderopvang, komen uitgaven voor informele opvang door ouders, vrienden, dus niet in aanmerking.

Voor de uitgaven voor kinderopvang die worden gedaan vanaf 1 januari 2021 zal de belastingvermindering enkel nog worden verleend wanneer de belastingplichtige beschikt over een attest dat is uitgereikt door de instantie die instaat voor de kinderopvang volgens het model dat door de Minister zal worden bepaald (artikel 9, 3°, van het ontwerp).

In beginsel moet de belastingplichtige aantonen dat hij uitgaven voor kinderopvang heeft gedaan die voldoen

d'indexation est arrondi aux 10 centimes supérieurs ou inférieurs (adaptation de l'article 178, § 2, CIR 92 par l'article 9).

Pour la garde à domicile d'enfants malades, une nouvelle disposition est introduite de sorte qu'entrent également en considération pour la réduction d'impôt les dépenses pour une garde effectuée par une organisation qui n'est pas agréée, autorisée, contrôlée ou subsidiée par Kind en Gezin, l'Office de la Naissance et de l'Enfance, le Gouvernement de la Communauté germanophone, une administration locale ou des pouvoirs publics des communautés ou régions. L'on pense ici notamment à la garde à domicile organisée par certaines mutualités. Il doit s'agir d'une garde à domicile par un gardien professionnel (quelqu'un pour qui la garde constitue une activité professionnelle) qui est envoyé par une organisation ou qui travaille en tant qu'indépendant. Il n'est pas requis que l'organisation qui envoie le gardien n'organise exclusivement que des gardes d'enfant pour enfants malades. Tout comme pour les autres formes de garde d'enfant, les dépenses pour la garde informelle par des parents, amis, ... n'entrent donc pas en considération.

Pour les dépenses pour garde d'enfant qui sont faites à partir du 1er janvier 2021, la réduction d'impôt ne sera plus octroyée que lorsque le contribuable dispose d'une attestation délivrée par l'organisme qui effectue la garde d'enfant, selon le modèle qui sera déterminé par le Ministre (article 9, 3°, du projet).

En principe, le contribuable doit démontrer qu'il a fait des dépenses pour garde d'enfant qui répondent aux

aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de belastingvermindering (artikel 145³⁵, laatste lid, WIB 92). Om de belastingplichtigen hierbij te helpen, reiken heel wat organisaties momenteel reeds een attest uit volgens het model dat door de fiscale administratie wordt voorgesteld. Anderen gebruiken een eigen attest of leveren geen attest af.

Om tot meer harmonisatie en vereenvoudiging te komen en om de controle op de toepassing van de belastingvermindering te vergemakkelijken, wordt voorgesteld om de in artikel 145³⁵, tweede lid, 3°, WIB 92 bedoelde instanties te verplichten om een attest af te leveren volgens het model dat zal worden vastgesteld door de Koning.

Echter, om de belastingplichtigen, die een beroep doen op een in de Europese Economische Ruimte gevestigde instantie en rekening houdend met het territorialiteitsbeginsel, niet te bestraffen, wordt er bepaald dat de verplichting betreffende het gebruik van het modelgetuigschrift bepaald door de Koning enkel geldig is voor de instanties gevestigd op het Belgische grondgebied.

De in het vorige lid bedoelde belastingplichtigen blijven echter gehouden om met alle gemeenrechtelijke bewijsmiddelen, met uitzondering van de eed, aan te tonen dat de uitgaven voldoen aan de wettelijke voorwaarden (bedrag betaald tijdens het belastbaar tijdperk, leeftijd van het kind, enz.).

Dat attest wordt een bijkomende voorwaarde voor het verlenen van de belastingvermindering voor kinderopvang voor de uitgaven vanaf 1 januari 2021.

Artikel 145³⁵, laatste lid, WIB 92 wordt opgeheven (artikel 9, 7°, van het ontwerp). De belastingplichtige moet het

conditions pour entrer en considération pour la réduction d'impôt (article 145³⁵, dernier alinéa, CIR 92). Afin d'aider les contribuables sur ce point, beaucoup d'organisations délivrent déjà actuellement une attestation selon le modèle proposé par l'administration fiscale. D'autres utilisent une attestation propre, ou ne délivrent pas d'attestation.

Afin de parvenir à une plus grande harmonisation et simplification, et afin de faciliter le contrôle de l'application de la réduction d'impôt, il est proposé d'obliger les organismes visés à l'article 145³⁵, alinéa 2, 3°, CIR 92 à délivrer une attestation dont le modèle sera déterminé par le Roi.

Cependant, dans le but de ne pas pénaliser les contribuables qui auraient recours à un organisme établi dans l'Espace économique européen et compte tenu du principe de territorialité, il est prévu que l'obligation concernant l'utilisation du modèle d'attestation déterminé par le Roi ne vaut que pour les organismes établis sur le territoire belge.

Les contribuables visés à l'alinéa précédent restent cependant tenus de démontrer par tous les moyens de preuve de droit commun, à l'exception du serment, que les dépenses remplissent les conditions légales (montant payé durant la période imposable, âge de l'enfant, etc.).

Cette attestation devient une condition supplémentaire pour l'octroi de la réduction d'impôt pour garde d'enfant pour les dépenses faites à partir du 1er janvier 2021.

L'article 145³⁵, dernier alinéa, CIR 92 est abrogé (article 9, 7°, du projet). Le contribuable devra en principe tenir

attest dat hij heeft gekregen voor zijn uitgaven voor kinderopvang, in beginsel wel ter beschikking van de administratie houden en dit op basis van de algemene regel in fiscale zaken die bepaalt dat alle relevante documenten ter beschikking van de administratie moeten worden gehouden.

De in artikel 145³⁵, tweede lid, 3°, WIB 92 bedoelde instanties zullen de gegevens die ze vermeld hebben op de papieren attesten die ze hebben afgeleverd echter ook via elektronische weg moeten bezorgen aan de FOD Financiën. Op die manier kan de voorafgaande invulling van de aangifte in de personenbelasting worden verbeterd en kan de administratieve last voor de burger worden verminderd (artikel 323/2, WIB 92 zoals ingevoegd door artikel 11 van het ontwerp).

Gelet op de grote verschillen in grootte van de organisaties die actief zijn in de sector van de kinderopvang en de verschillen die er dus ook kunnen zijn op het vlak van administratieve organisatie en digitalisering, bepaalt het ontworpen artikel 323/2, § 2, WIB 92 dat de verplichting om jaarlijks de gegevens van de attesten langs elektronische weg mee te delen slechts van toepassing is van zodra de organisatie in kwestie over de nodige geïnformatiseerde middelen beschikt om deze overdracht van gegevens te volbrengen overeenkomstig de vereiste voorschriften. Deze bepaling is geïnspireerd op artikel 307*bis*, § 3, tweede lid, WIB 92 inzake de elektronische aangifte in de vennootschapsbelasting, rechtspersonenbelasting en de belasting der niet-inwoners.

Tijdens een eerste periode zullen het wellicht vooral de grotere organisaties zijn die de attesten via elektronische weg

l'attestation qu'il a reçue pour ses dépenses pour garde d'enfant à la disposition de l'administration, et ce sur base de la règle générale en matière fiscale selon laquelle tous les documents pertinents doivent être tenus à la disposition de l'administration.

Les organismes visés à l'article 145³⁵, alinéa 2, 3°, CIR 92 devront également fournir de manière électronique au SPF Finances les données qu'elles ont mentionnées sur les attestations papiers qu'elles ont délivrées. De cette manière, le pré-remplissage de la déclaration à l'impôt des personnes physiques sera amélioré et la charge administrative pour le citoyen sera diminuée (article 323/2, CIR 92 tel qu'inséré par l'article 11 du projet).

Vu les grandes différences de taille des organismes qui sont actifs dans le secteur de la garde d'enfant, et des différences qui peuvent donc également exister en matière d'organisation administrative et de digitalisation, l'article 323/2, § 2, CIR 92 en projet prévoit que l'obligation de communiquer les données des attestations annuellement de manière électronique ne sera applicable qu'à partir du moment où l'organisme en question disposera des moyens informatisés nécessaires afin d'effectuer ce transfert d'informations aux conditions requises. Cette disposition est inspirée de l'article 307*bis*, § 3, alinéa 2, CIR 92 en matière de déclaration électronique à l'impôt des sociétés, impôt des personnes morales et impôts des non-résidents.

Dans un premier temps, il est probable que seules les plus grandes organisations transmettront les

aan de fiscale administratie zullen bezorgen, maar men kan aannemen dat dit zich geleidelijk aan zal uitbreiden tot de hele sector.

Het ontwerp artikel 323/2, § 3, WIB 92 geeft de Koning de bevoegdheid om te bepalen in welke vorm en binnen welke termijn de elektronische verzending moet plaatsvinden, en welke gegevens moeten worden meegedeeld.

De organisaties die de gegevens van het attest elektronisch overmaken, krijgen de machtiging (ontworpen artikel 323/2, § 4, WIB 92) om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen van zowel de schuldenaar van de uitgaven voor een kinderoppas als van het betrokken kind, te verzamelen, te verwerken en mee te delen, zij het enkel met het oog op identificatie. Het gebruik van deze nummers is essentieel om vergissingen met personen met dezelfde naam te vermijden.

In overeenstemming met de Privacywetgeving werd het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna GBA genoemd) gevraagd voor het ontworpen artikel 323/2, WIB 92. De GBA heeft haar advies uitgebracht op 17 oktober 2018 (advies nr. 105/2018 van 17 oktober 2018).

Gelet op dat advies, en in het bijzonder punt 5, werd paragraaf 1 van het ontworpen artikel 323/2, WIB 92 aangepast om in hoofde van de personen en organisaties voortaan een wettelijke verplichting in te stellen om jaarlijks de gegevens van de papieren attesten die zij afleveren langs elektronische weg mee te delen.

Zo zal artikel 6.1.c. van Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 (AVG) effectief dienen als wettelijke basis van de elektronische mededeling van

attestations fiscales par voie électronique à l'administration, mais l'on peut supposer que cela s'élargira progressivement à tout le secteur.

L'article 323/2, § 3, CIR 92 en projet donne compétence au Roi de déterminer sous quelle forme et dans quel délai l'envoi électronique doit avoir lieu, et quelles données doivent être communiquées.

Les organismes qui transmettent électroniquement les données de l'attestation reçoivent l'autorisation (article 323/2, § 4, CIR 92 en projet) de collecter, de traiter et de communiquer le numéro d'identification au Registre national des personnes physiques tant du débiteur des dépenses pour garde d'enfant que de l'enfant concerné, et ce uniquement dans un but d'identification. L'utilisation de ces numéros est essentielle pour éviter des erreurs avec des personnes ayant le même nom.

Conformément à la réglementation sur la vie privée, l'avis de l'Autorité de protection des données (ci-après, APD) a été demandé pour l'article 323/2, CIR 92 en projet. L'APD a remis son avis le 17 octobre 2018 (avis n° 105/2018 du 17 octobre 2018).

Vu cet avis, et en particulier le point 5, le paragraphe 1er de l'article 323/2, CIR 92 en projet a été adapté afin de désormais instaurer dans le chef des personnes et organismes une obligation de communiquer annuellement de façon électronique les données des attestations papiers qu'ils délivrent.

Ainsi, l'article 6.1.c. du Règlement (UE) 2016/679 du 27 avril 2016 (RGPD) servira effectivement de base de licéité pour la communication électronique des

persoonsgegevens door organisaties aan de FOD Financiën. De aanbeveling van de GBA om in het ontwerp uitdrukkelijk de verplichting in te schrijven om de vrije en geïnformeerde toestemming van de betrokken personen te verkrijgen, verliest dan ook zijn bestaansreden.

Hetzelfde geldt voor de tweede aanbeveling van de GBA inzake de verplichting om in het wetsartikel zelf de lijst met gegevens vast te stellen die het voorwerp uitmaken van de mededeling. Rekening houdende met de aangebrachte wijziging en de toepassing van de GDPR, lijkt de machtiging aan de Koning om te bepalen welke gegevens via elektronische weg moeten worden meegedeeld, voldoende garanties te bieden voor de rechten van de betrokken personen. In dit kader wordt verwezen naar artikel 323/1, WIB 92 met betrekking tot de elektronische overdracht van gegevens inzake hypothecaire leningen en levensverzekeringen waar op dezelfde manier wordt te werk gegaan. Door te werken met een machtiging aan de Koning kan ook de nodige flexibiliteit worden gegarandeerd wanneer een aanpassing van het systeem een aanpassing van de meegedeelde gegevens zou vergen.

In overeenstemming met de opmerking van de Raad van State in zijn advies Nr 68.283/1-2-3-4, beperkt het koninklijk besluit zich tot het opsommen van de categorieën gegevens waarover de administratie moet beschikken voor een goede toepassing van de vermindering toegekend aan de belastingplichtigen. Bovendien zal dit koninklijk besluit het voorwerp uitmaken van een adviesaanvraag bij de GBA.

données à caractère personnel des organismes au SPF Finances. La recommandation de l'APD d'inscrire explicitement dans le projet l'obligation d'obtenir le consentement libre et éclairé des personnes concernées perd dès lors sa raison d'être.

La même chose vaut pour la deuxième recommandation de l'APD à propos de l'obligation de déterminer dans l'article de la loi lui-même la liste des données qui font l'objet de la communication. Compte tenu de la modification apportée et de l'application du RGPD, l'autorisation donnée au Roi de déterminer quelles données doivent être transmises de façon électronique semble offrir des garanties suffisantes pour les droits des personnes concernées. Dans ce cadre, l'on renvoie à l'article 323/1, CIR 92 relatif à la communication électronique de données relatives aux emprunts hypothécaires et aux assurances-vie où l'on fonctionne de la même façon. En travaillant avec une autorisation donnée au Roi, la flexibilité nécessaire peut être garantie si une adaptation du système entraînait une adaptation des données communiquées.

Conformément à la remarque du Conseil d'État dans son avis n° 68.283/1-2-3-4, l'arrêté royal se limitera à énumérer les catégories de données dont l'administration doit impérativement disposer pour la bonne application de la réduction accordée aux contribuables. De plus, cet arrêté royal fera l'objet d'une demande d'avis à l'APD.

Afdeling 4 – Vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor de opleiding van werknemers

Art. 13 en 14

Er wordt een fiscaal voordeel ingevoerd voor bedrijven die hun werknemers meer opleidingsuren toekennen dan wat reglementair is bepaald. Indien de werknemer gedurende een ononderbroken periode van 30 kalenderdagen minstens 10 dagen opleiding volgt, dan moet de werkgever een bedrag gelijk aan 11,75 pct. van de bezoldiging van de betrokken werknemer niet doorstorten in de Schatkist. In die zin wordt een nieuw artikel 275¹² ingevoegd in het WIB 92.

Paragraaf 1 omschrijft de maatregel en de werkgevers die er gebruik van kunnen maken. De bedoeling is om alle werkgevers van de privésector aan te moedigen om verder te gaan dan hetgeen hen in de regelgeving wordt opgelegd inzake de opleiding van werknemers. Daarom wordt ter verwezen naar de werkgevers onderworpen aan de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités.

Paragraaf 2 omschrijft de werknemers die voor de toepassing van de maatregel in aanmerking komen. Het gaat om werknemers die een of meerdere in aanmerking komende opleidingen hebben gevolgd, voor een minimale duurtijd van 10 dagen, berekend op een ononderbroken periode van 30 kalenderdagen. Deze referentiedrempel – 10 dagen op een periode van 30 kalenderdagen – laat toe om een voldoende hoge drempel vast te stellen zodat de maatregel een sterke

Section 4 – Dispense de versement de précompte professionnel pour la formation des travailleurs

Art. 13 et 14

Un avantage fiscal est introduit au profit des entreprises qui octroient à leurs travailleurs plus d'heures de formation que le nombre imposé par la réglementation. Si au cours d'une période ininterrompue de 30 jours calendaires, le travailleur suit au moins 10 jours de formation, alors l'employeur ne doit pas verser au Trésor un montant égal à 11,75 p.c. de la rémunération du travailleur en question. Un nouvel article 275¹² est introduit en ce sens dans le CIR 92.

Le paragraphe 1er définit la mesure et les employeurs qui peuvent y avoir recours. L'objectif est d'inciter tous les employeurs du secteur privé à aller au-delà de ce qui leur est imposé dans la réglementation en matière de formation des travailleurs. C'est pourquoi il est fait référence aux employeurs soumis à la loi du 5 décembre 1968 relative aux conventions collectives de travail et aux commissions paritaires.

Le paragraphe 2 définit les travailleurs à prendre en considération pour l'application de la mesure. Il s'agit des travailleurs ayant suivi une ou plusieurs formations éligibles, pour une durée minimale de 10 jours calculés sur une période ininterrompue de 30 jours calendaires. Ce seuil de référence – 10 jours sur une période de 30 jours calendaires – permet de fixer un seuil suffisamment élevé pour que la mesure ait un impact fort sur la formation offerte aux travailleurs.

impact zou hebben op de aan de werknemers aangeboden opleiding.

Het is bovendien vereist dat de werknemer reeds minstens 6 maanden bij zijn werkgever is tewerkgesteld. Dit voorkomt dat routinematige opleidingen om een nieuwe functie te ontdekken in aanmerking komen voor deze maatregel.

De minimale duurtijd van 10 dagen is van toepassing op een werknemer die in een arbeidsovereenkomst voltijds wordt tewerkgesteld. In geval van een regeling van verminderde arbeid, moet deze periode van 10 dagen in dezelfde verhouding worden verminderd. Aangezien de normale arbeidsregeling 38 werkuren bedraagt over een periode van vijf dagen, wordt één dag opleiding geacht overeen te komen met 7u36, zijnde 7,6 opleidingsuren. Deze omrekening zorgt ervoor dat ook opleidingen die 's avonds plaatsvinden of opleidingen die slechts enkele uren duren, in aanmerking kunnen komen.

De in aanmerking genomen dagen moeten effectieve opleidingsdagen zijn. Als een werknemer ingeschreven is voor een opleidingsdag, maar deze niet kan bijwonen (bijvoorbeeld om gezondheidsredenen of enige andere reden), zal deze dag niet in aanmerking kunnen worden genomen voor de berekening van de minimale opleiding van 10 dagen over een ononderbroken periode van 30 kalenderdagen.

De dagen waarop de opleiding wordt gevolgd, zijn niet relevant: het kan zowel gaan om werkdagen als om verlofdagen.

Bovendien moet worden aanvaard dat bepaalde plotse of onvoorziene omstandigheden de referentieperiode van 30 kalenderdagen kunnen opschorten, zonder ze te onderbreken.

Il est en outre requis que le travailleur soit engagé auprès de son employeur depuis au moins 6 mois. Cela évite que des formations routinières de découverte du nouveau poste ne soient prises en considération pour la présente mesure.

La durée minimale de 10 jours s'applique pour un travailleur engagé dans un contrat de travail à temps plein. En cas de régime de travail réduit, cette période de 10 jours doit être réduite de même proportion. Le régime de travail ordinaire étant de 38 heures de travail sur une période de cinq jours, on considère qu'une journée de formation correspond à 7h36, soit 7,6 heures de formation. Cette conversion permet ainsi aux formations se déroulant en soirée ou sur quelques heures seulement d'être aussi prises en considération.

Les jours pris en considération doivent être des jours de formation effectifs. Ainsi, si le travailleur est inscrit à une journée de formation, mais qu'il ne peut s'y rendre (par exemple, pour raisons de santé ou pour tout autre raison), cette journée ne pourra pas être prise en considération pour le calcul de la formation minimale de 10 jours sur une période ininterrompue de 30 jours calendaires.

Les jours au cours desquels la formation est suivie ne jouent aucun rôle : il peut s'agir de jours ouvrables comme de jours de congé.

Par ailleurs, il faut accepter que certains événements soudains ou imprévus puissent suspendre la période de référence de 30 jours calendaires, sans l'interrompre. C'est-à-dire que la période

Dit houdt in dat de ononderbroken periode van 30 kalenderdagen zal worden verlengd met het aantal dagen opschorting. Hierbij wordt bv. gedacht aan ziekte-dagen van de werknemer, aan geboorte- of adoptieverlof, een staking of lock-out. In dit kader wordt verwezen naar de arbeidsrechtelijke regels ter zake.

Wanneer de werkgever een onderneming is waarin ploegenarbeid of nachtarbeid wordt verricht, die een ploegenpremie betaalt of toekent, wordt de minimale duurtijd van 10 dagen gedurende een ononderbroken periode van 30 kalenderdagen vervangen door een minimale duurtijd van 10 dagen gedurende een ononderbroken periode van 60 kalenderdagen voor de werknemer die in die ononderbroken periode van 60 dagen een ploegenpremie krijgt.

Er is ook een uitzonderingsmaatregel voorzien voor de kmo's. De voorwaarde van 10 dagen opleiding gedurende een ononderbroken periode van 30 kalenderdagen is inderdaad zeer intens en vereist dat de werkgever het gedurende deze periode kan stellen zonder zijn werknemer. Aangezien kmo's kleine structuren zijn, is het voor hen moeilijker om zich te reorganiseren in geval van een afwezigheid van een werknemer van die duur binnen zo een korte periode. Daarom wordt de voorwaarde van 10 dagen opleiding gedurende een ononderbroken periode van 30 kalenderdagen voor hun werknemers vervangen door een voorwaarde van 5 dagen opleiding gedurende een ononderbroken periode van 75 kalenderdagen. Werkgevers die onder deze afwijking vallen, zijn kleine vennootschappen op grond van artikel 1:24, §§ 1 tot 6, van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen

ininterrompue de 30 jours calendaires sera prolongée d'autant de jours de suspension. On peut penser, par exemple, aux jours de maladie du travailleur, à des congés de naissance ou d'adoption, à des cas de grève ou de lock-out, etc. Il est renvoyé pour cela aux règles du droit du travail régissant cette matière.

Lorsque l'employeur est une entreprise où s'effectue un travail en équipe ou un travail de nuit, qui paie ou attribue une prime d'équipe, la durée minimale de 10 jours durant une période ininterrompue de 30 jours calendaires est remplacée par une durée minimale de 10 jours durant une période ininterrompue de 60 jours calendaires pour le travailleur qui bénéficie de ladite prime durant cette période ininterrompue de 60 jours.

En outre, une mesure dérogatoire est prévue pour les PME. En effet, la condition des 10 jours de formation sur une période ininterrompue de 30 jours calendaires est très intense et demande à l'employeur de se passer de son travailleur durant ce laps de temps. Étant donné que les PME sont des petites structures, il est plus difficile pour elles de se réorganiser en l'absence d'un travailleur pendant autant de temps sur une si courte période. C'est pourquoi la condition des 10 jours de formation sur une période ininterrompue de 30 jours calendaires est remplacée pour leurs travailleurs par une condition de 5 jours de formation sur une période ininterrompue de 75 jours calendaires. Les employeurs visés par cette dérogation sont les petites sociétés au sens de l'article 1:24, §§ 1er à 6, du Code des sociétés et des associations et les personnes physiques qui satisfont

en natuurlijke personen die op overeenkomstige wijze beantwoorden aan de criteria van het voormelde artikel 1:24, §§ 1 tot 6.

Ten slotte, wordt het aantal ononderbroken periodes van 30 kalenderdagen, 60 kalenderdagen of 75 kalenderdagen waarin een in aanmerking komende opleiding is gevolgd, beperkt tot 10 periodes voor eenzelfde werknemer bij eenzelfde werkgever. Deze beperking moet de werkgever ertoe aanzetten om in te zetten op de opleiding van al zijn werknemers, aangezien het fiscaal voordeel dat hij kan bekomen voor de opleiding van elk van hen afzonderlijk beperkt is.

Paragraaf 3 omschrijft de in aanmerking komende opleidingen. Het toepassingsgebied is bedoeld om even breed zijn als dat van de wet van 5 maart 2017 betreffende werkbaar en wendbaar werk: zowel de formele opleidingen als de informele opleidingen worden dus bedoeld.

Aangezien de maatregel tot doel heeft de werkgevers aan te moedigen om hun werknemers meer opleiding te verstrekken, worden opleidingen die reeds verplicht zijn gesteld door een wettelijke of reglementaire bepaling of door een collectieve arbeidsovereenkomst of enige andere gelijkaardige bepaling, niet beschouwd als in aanmerking komende opleidingen voor de toepassing van deze bepaling. Hiermee worden onder meer verplichte opleidingen voor de toegang tot of het behoud van een beroep (bijvoorbeeld, de verplichte voortgezette opleiding voor een stagiair notaris) of om verplichte opleidingen inzake veiligheid (bijvoorbeeld, de verplichting tot opleiding inzake asbest, zoals bedoeld in

mutatis mutandis aux critères dudit article 1:24, §§ 1er à 6.

Enfin, le nombre de périodes ininterrompues de 30 jours calendaires, de 60 jours calendaires ou de 75 jours calendaires durant lesquels une formation éligible a été suivie est limité à 10 périodes pour un même travailleur auprès du même employeur. Cette limitation est de nature à inciter l'employeur à se soucier de la formation de tous ses travailleurs, puisque l'avantage fiscal qu'il peut espérer obtenir pour la formation de chacun d'eux séparément est limité.

Le paragraphe 3 définit les formations éligibles. Le champ d'application se veut aussi large que celui de la loi du 5 mars 2017 concernant le travail faisable et maniable : on vise donc tant les formations formelles que les formations informelles.

Comme l'objectif de la mesure est d'inciter les employeurs à former plus leurs travailleurs, les formations déjà rendues obligatoires par une disposition légale, réglementaire ou par une convention collective de travail ou tout autre disposition analogue, ne sont pas considérées comme des formations éligibles pour l'application de la présente disposition. Il s'agit, entre autres, des formations obligatoires pour l'accès ou le maintien dans une profession (par exemple, la formation continuée obligatoire pour un stagiaire notarial) ou encore des formations obligatoires en matière de sécurité (par exemple, l'obligation de formation en matière

artikel VI.3-37 van de Codex over het welzijn op het werk) bedoeld.

Een ander gevolg van deze uitsluiting is dat het niet kan gaan om opleidingen die in aanmerking komen voor de berekening van de naleving van een wettelijke opleidingsverplichting. Zo kunnen voor de betrokken werkgevers de opleidingen die in aanmerking komen voor de berekening van de interprofessionele doelstelling van gemiddeld 5 dagen opleiding per voltijds equivalent per jaar, zoals bedoeld in artikel 11 van de wet van 5 maart 2017 betreffende werkbaar en wendbaar werk, niet in aanmerking worden genomen voor de toepassing van de vrijstelling van doorstorting van de bedrijfsvoorheffing.

Het is tevens vereist dat deze opleidingen beroepskosten uitmaken voor de werkgever. Het is immers de bedoeling om de werkgever aan te moedigen om zijn werknemers meer opleiding te verstrekken en door de kosten voor opleiding te verminderen. Als de werkgever in fine niet de kosten draagt van de opleiding, mag deze maatregel hem niet worden toegekend.

Paragraaf 4 bepaalt de berekeningsgrondslag van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing. Deze grondslag bestaat uit het geheel van de overeenkomstig artikel 31, tweede lid, 1° en 2°, WIB 92 vastgestelde belastbare bezoldigingen van werknemers, met uitsluiting van het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de achterstallige bezoldigingen. De uitsluiting van het vakantiegeld, de eindejaarspremie, de achterstallige bezoldigingen en van de inkomsten die niet aan de bedrijfsvoorheffing worden onderworpen of bij verdrag zijn vrijgesteld heeft tot gevolg dat alleen de normale bezoldiging van de werknemer voor de maand in kwestie als basis wordt

d'amiante visée à l'article VI.3-37 du Code du bien-être au travail).

Une autre conséquence de cette exclusion est qu'il ne peut pas non plus s'agir de formations prises en compte pour le calcul du respect d'une obligation légale de formation. Ainsi, pour les employeurs concernés, les formations prises en compte pour le calcul de l'objectif interprofessionnel de 5 jours de formation en moyenne par an, par équivalent temps plein, visé à l'article 11 de la loi du 5 mars 2017 concernant le travail faisable et maniable, ne peuvent pas être prises en compte pour l'application de la dispense de versement de précompte professionnel.

Il est également exigé que ces formations constituent des frais professionnels pour l'employeur. En effet, l'objectif est d'inciter l'employeur à former plus ses travailleurs, en réduisant les coûts de formation. Si l'employeur ne supporte pas lui-même in fine le coût de la formation, la présente mesure ne doit pas lui être accordée.

Le paragraphe 4 définit la base de calcul de la dispense de versement de précompte professionnel. Cette base est constituée de l'ensemble des rémunérations imposables des travailleurs déterminées conformément à l'article 31, alinéa 2, 1° et 2°, CIR 92 à l'exclusion du pécule de vacances, de la prime de fin d'année et des arriérés de rémunérations. L'exclusion du pécule de vacances, de la prime de fin d'année, des arriérés de rémunérations et des revenus non soumis au précompte professionnel ou exonérés par convention a pour conséquence qu'on se base uniquement sur la rémunération ordinaire du travailleur pour le mois en question, et qu'on évite de créer un effet d'aubaine

genomen, en dat men vermijdt dat een buitenkansseffect wordt gecreëerd waarvan de werkgever zou kunnen profiteren door de voorkeur te geven aan het volgen van opleidingen in de maanden waarin deze buitengewone bezoldigingen worden betaald.

Een dergelijke berekeningsgrondslag zou echter een averechts effect kunnen creëren, vermits ze ertoe neigt om bijvoorbeeld werkgevers aan te moedigen om de opleidingen aan te bieden aan of voor te behouden voor de hoogstbetaalde werknemers in hun bedrijf. In het algemeen zijn deze hoogstbetaalde werknemers echter al degenen die meer opleidingsdagen volgen in vergelijking met de andere werknemers van het bedrijf. Het doel van de maatregel is weliswaar om de werkgever aan te moedigen om zijn werknemers meer op te leiden, maar deze opleidingen moeten ook gericht zijn op de categorieën van werknemers met de laagste inkomens, die over het algemeen het minst (goed) zijn opgeleid. Het is dus wenselijk om per werknemer een limiet op te leggen voor het bedrag van de bezoldiging dat in aanmerking wordt genomen voor de berekening van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing. Volgens Statbel bedraagt het gemiddeld bruto maandloon voor een voltijds tewerkgestelde werknemer in de privésector in 2018 (laatst beschikbaar jaar) 3.627 euro. Daarom wordt voorgesteld een plafond van 3.500 euro belastbaar per werknemer vast te leggen. Het deel van de bezoldiging dat dit plafond overschrijdt, zal niet in aanmerking worden genomen voor de berekening van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing. Dit bedrag is van toepassing op de werknemer die voltijds wordt tewerkgesteld volgens de op de betrokken onderneming toepasselijke

dont un employeur pourrait profiter en privilégiant le suivi de formation uniquement durant les mois au cours desquels ces rémunérations extraordinaires sont payées.

Une telle base de calcul pourrait cependant créer un effet pervers, en tendant par exemple à inciter les employeurs à offrir ou réserver les formations aux travailleurs ayant les rémunérations les plus élevées au sein de leur entreprise. Or il se trouve que, généralement, ces travailleurs aux rémunérations les plus élevées sont déjà ceux disposant d'un nombre de jours de formation élevé par rapport aux autres travailleurs de l'entreprise. L'objectif de la mesure est certes d'inciter l'employeur à former plus ses travailleurs, mais ces formations doivent aussi être adressées aux catégories de travailleurs ayant les revenus les moins élevés, et qui sont généralement les moins (bien) formés. Il convient donc d'imposer une limite par travailleur au montant de la rémunération prise en considération pour le calcul de la dispense de versement de précompte professionnel. Selon Statbel, le salaire brut mensuel moyen pour un travailleur engagé à temps plein dans le secteur privé s'élevait à 3.627 euros en 2018 (dernière année disponible). Il est donc proposé de fixer un plafond à 3.500 euros imposables par travailleur. La partie de la rémunération dépassant ce plafond n'entrera pas en considération pour le calcul de la dispense de versement de précompte professionnel. Ce montant s'applique au travailleur engagé à temps plein selon la réglementation applicable à l'entreprise concernée. Il est réduit proportionnellement au régime de travail applicable au travailleur concerné.

wetgeving. Het wordt verminderd naar verhouding tot de op de betrokken werknemer van toepassing zijnde arbeidsregeling.

Gezien de 10 dagen in een ononderbroken periode van 30 kalenderdagen zich kunnen uitstrekken over twee maanden, wordt enkel de bezoldiging van de maand waarin de opleiding is afgerond, in aanmerking genomen voor de berekening van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing en dit zonder enige proportionele vermindering.

Paragraaf 5 bepaalt de berekening van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing. De werkgever wordt ervan vrijgesteld om een bedrag gelijk aan 11,75 pct. van het geheel van de in aanmerking komende bezoldigingen, in de Schatkist te storten. Deze methode maakt een eenvoudige uitvoering van de maatregel mogelijk, zowel voor de schuldenaars van de voorheffing die onderworpen zijn aan een verplichting tot maandelijks aangifte, als voor deze die onderworpen zijn aan een verplichting tot trimestriële aangifte.

Neem een werkgever die 10 werknemers tewerkstelt. In de loop van de maand maart 2021, hebben twee van deze werknemers (A en B) een in aanmerking komende opleiding gevolgd (zijnde minimum 10 dagen over een ononderbroken periode van 30 kalenderdagen). In de twee gevallen heeft de opleiding volledig plaatsgevonden in de loop van de maand maart 2021.

Voor het geheel van zijn werknemers is de werkgever schuldenaar van een bedrijfsvoorheffing van 9.500 euro in de maand maart 2021.

Étant donné que les 10 jours d'une période ininterrompue de 30 calendaires peuvent s'étendre sur deux mois, seule la rémunération du mois au cours duquel la formation s'est achevée est prise en compte pour le calcul de l'exonération du paiement du précompte professionnel, sans aucune réduction proportionnelle.

Le paragraphe 5 détermine le calcul de la dispense de versement de précompte professionnel. L'employeur est dispensé de verser au Trésor un montant égal à 11,75 p.c. de l'ensemble des rémunérations éligibles. Cette méthode permet une mise en œuvre simple de la mesure tant pour les redevables du précompte soumis à une obligation de déclaration mensuelle que pour ces soumis à une obligation de déclaration trimestrielle.

Prenons un employeur qui emploie 10 travailleurs. Au cours du mois de mars 2021, deux de ces travailleurs (A et B) ont suivi une formation éligible (soit au minimum 10 jours sur une période ininterrompue de 30 jours calendaires). Dans les deux cas, la formation s'est entièrement déroulée au cours du mois de mars 2021.

Pour l'ensemble de ses travailleurs, l'employeur est redevable au mois de mars 2021 d'un précompte professionnel de 9.500 euros.

De werknemer A behaalt in maart 2021 een belastbare bezoldiging van 2.400 euro. Dit bedrag omvat achterstallige bezoldigingen van 245 euro. De werknemer B behaalt in maart 2021 een belastbare bezoldiging van 4.260 euro.

Berekeningsgrondslag van de vrijstelling:

Werknemer A : $2.400 - 245 = 2.155$ euro

Werknemer B : $4.260 \rightarrow$ beperkt tot 3.500 euro.

Berekening van de vrijstelling:

De vrijstelling van doorstorting is dus gelijk aan 11,75 pct. van $(2.155 + 3.500)$, zijnde 664,46 euro.

Voor de maand maart 2021, zal de werkgever dus $9.500 - 664,46$, zijnde 8.835,54 euro, aan de Schatkist moeten storten.

De berekening van de vrijstelling gebeurt dus globaal, op basis van het totale bedrag van de bezoldigingen van alle in aanmerking komende werknemers en niet geïndividualiseerd, werknemer per werknemer.

Het totale bedrag van de vrijstelling van doorstorten van bedrijfsvoorheffing voor een bepaalde maand of een bepaald kwartaal zal bovendien niet hoger kunnen zijn dan de bedrijfsvoorheffing die voor die bepaalde maand of dat bepaald kwartaal verschuldigd is op de bezoldigingen van de in aanmerking komende werknemers (cf. art. 275¹², § 1, eerste lid, WIB 92 in ontwerp). In voorkomend geval zal het nodig zijn om de bedrijfsvoorheffing te berekenen die kan worden verrekend met het maximumbedrag (cf. art. 275¹², § 4, derde lid, WIB 92 in ontwerp).

Le travailleur A obtient en mars 2021 2.400 euros de rémunération imposable. Parmi ce montant figurent des arriérés de rémunération pour 245 euros. Le travailleur B obtient en mars 2021 4.260 euros de rémunération imposable.

Base de calcul de la dispense :

Travailleur A : $2.400 - 245 = 2.155$ euros

Travailleur B : $4.260 \rightarrow$ limités à 3.500 euros

Calcul de la dispense :

La dispense de versement est donc égale à 11,75 p.c. de $(2.155 + 3.500)$, soit 664,46 euros.

Pour le mois de mars 2021, l'employeur devra donc verser au Trésor $9.500 - 664,46$, soit 8.835,54 euros.

Le calcul de la dispense se fait donc de manière globale, sur base de l'ensemble des rémunérations de tous les travailleurs éligibles, et non pas de façon individualisée travailleur par travailleur.

Par ailleurs, le montant total de la dispense de versement de précompte professionnel pour un mois ou un trimestre donné ne saurait être supérieur au précompte professionnel dû sur les rémunérations des travailleurs éligibles durant ce mois ou ce trimestre donné (cf. art. 275¹², § 1er, alinéa 1er, CIR 92, en projet). Le cas échéant, il sera nécessaire de calculer la part du précompte professionnel imputable au montant limite (cf. art. 275¹², § 4, alinéa 3, CIR 92, en projet).

Een voorbeeld :

Werknemer	Bezoldigingen	Verschuldigde bedrijfsvoorheffing
A	10.000	3.000
B	2.500	0
C	2.500	0
D	2.500	100

De berekening van de vrijstelling, op basis van de bezoldigingen, gebeurt als volgt: $(3.500 \text{ (maximumbedrag)} + 2.500 + 2.500 + 2.500) \times 11,75 \text{ pct.} = 1.292,50 \text{ euro.}$

Dit laatste bedrag moet desgevallend op zijn beurt worden beperkt tot het bedrag van de verschuldigde bedrijfsvoorheffing. Voor werknemer A moet in dat geval de bedrijfsvoorheffing worden bepaald die verschuldigd is op het maximumbedrag, zijnde 3.500 euro. Hiervoor gaan we ervan uit dat de voorheffing die betrekking heeft op de beperkte bezoldiging gelijk is aan een evenredig deel van de voorheffing die op het niet beperkte bedrag verschuldigd is, zijnde $(3.500/10.000 \times 3.000) = 1.050 \text{ euro.}$

De vrijstelling van 1.292,50 euro wordt derhalve beperkt tot $(1.050 + 0 + 0 + 100)$, of 1.150 euro.

Tot slot wordt voorgesteld om deze maatregel in werking te laten treden op 1 januari 2021. De gevolgde opleidingsdagen vanaf deze datum zullen dus in aanmerking kunnen worden genomen voor deze maatregel. Concreet betekent dit dat de eerste ononderbroken periode van 30 kalenderdagen pas op 1 januari 2021 zal kunnen beginnen. Een opleiding die zich zou uitstrekken over december 2020 en januari 2021 zal enkel in aanmerking kunnen worden genomen als de opleidingsdagen van januari 2021

Prenons l'exemple suivant :

Travailleur	Rémunération	Précompte professionnel dû
A	10.000	3.000
B	2.500	0
C	2.500	0
D	2.500	100

Le calcul de la dispense, sur base des rémunérations, se fait comme suit : $(3.500 \text{ (montant limite)} + 2.500 + 2.500 + 2.500) \times 11,75 \text{ p.c.} = 1.292,50 \text{ euros.}$

Le cas échéant, ce dernier montant doit à son tour être limité au montant du précompte professionnel dû. Il convient dès lors de déterminer, pour le travailleur A, le précompte professionnel dû sur le montant limite, à savoir 3.500 euros. Pour ce faire, on considère que le précompte afférent à la rémunération limitée est égal à une partie proportionnelle du précompte dû sur le montant non limité, soit $(3.500/10.000 \times 3.000) = 1.050 \text{ euros.}$

La dispense de 1.292,50 euros est donc limitée à $(1.050 + 0 + 0 + 100)$, soit 1.150 euros.

Enfin, il est proposé de faire entrer en vigueur la présente mesure au 1er janvier 2021. Les jours de formation suivis à partir de cette date pourront donc être pris en considération pour la présente mesure. Concrètement, cela signifie que la première période ininterrompue de 30 jours calendaires ne pourra commencer que le 1er janvier 2021. Une formation qui s'étalerait entre décembre 2020 et janvier 2021 ne pourra être prise en considération que si les jours de

de voorwaarde van 10 dagen over een ononderbroken periode van 30 dagen, vervullen.

Het advies Nr. 68.243 van 10 november 2020 van de Raad van State werd gedeeltelijk gevolgd.

Hoofdstuk 2 – Belasting over toegevoegde waarde - Afbraak en heropbouw van gebouwen op het hele Belgische grondgebied

Art. 15

De coronacrisis heeft de Belgische economie midscheeps getroffen. Na de eerste golf die aanleiding gaf tot een tijdelijke lockdown, volgt nu ook een tweede golf waarbij opnieuw maatregelen nodig blijken die wederom een substantiële negatieve economische impact zullen hebben.

Om de economische gevolgen van de coronacrisis het hoofd te bieden, is het derhalve essentieel dat er niet alleen wordt ingezet op beschermende maatregelen die het economisch weefsel zo goed mogelijk vrijwaren, maar eveneens op stimulerende maatregelen die bijdragen tot een snel en krachtadig herstel.

In dat verband is gebleken dat de activiteiten van de bouwsector die aanvankelijk de eerste maanden van de crisis goed leek te doorstaan, ondertussen ook aanzienlijke moeilijkheden ondervindt. Er werd met name een substantiële omzetsdaling vastgesteld en heel wat bedrijven in de sector geven aan op korte termijn jobs te zullen moeten schrappen.

formation de janvier 2021 remplissent la condition des 10 jours sur une période ininterrompue de 30 jours calendaires.

L'avis n° 68.243 du 10 novembre 2020 du Conseil d'État a été partiellement suivi.

Chapitre 2 – Taxe sur la valeur ajoutée -Démolition et reconstruction de bâtiments sur l'ensemble du territoire belge

Art. 15

La crise corona a frappé l'économie belge de plein fouet. Après la première vague qui a donné lieu à un lockdown temporaire, arrive maintenant également une deuxième vague, pour laquelle on aura à nouveau besoin de mesures qui auront une fois encore un impact économique négatif important.

Pour faire face aux conséquences économiques de la crise corona, il est donc essentiel de se concentrer non seulement sur des mesures de protection qui préservent autant que possible le tissu économique, mais aussi sur des mesures stimulantes qui contribuent à une reprise rapide et vigoureuse.

Dans ce contexte, il est apparu que le secteur de la construction, qui semblait initialement bien résister pendant les premiers mois de la crise, rencontre entre-temps également des difficultés considérables. En particulier, une baisse substantielle du chiffre d'affaires a été observée et de nombreuses entreprises du secteur ont indiqué qu'à court terme elles devraient supprimer des emplois.

Bovendien blijkt vooral ook dat de orderboekjes van de aannemers leeglopen en nieuwe opdrachten uitblijven zodat de bedrijven en de tewerkstelling in de sector alsmaar verder onder zware druk komen te staan.

Deze gezondheids crisis heeft eveneens een belangrijke impact op de burgers van dit land. Op een waardige manier wonen en beschikken over een woning die beantwoordt aan alle welzijnsvoorwaarden is een des te belangrijker uitdaging geworden voor een heel aantal van hen.

Tegen die achtergrond strekt deze maatregel ertoe om, enerzijds de bouwsector een belangrijke tijdelijke fiscale stimulus te geven en, anderzijds de toegang te vergemakkelijken voor de meest kwetsbare personen tot een kwaliteitsvolle woning door het territoriale toepassingsgebied van het verlaagd btw-tarief van 6 pct. voor afbraak en heropbouw van woningen, dat momenteel is beperkt tot 32 stedelijke gebieden, voor een periode van 2 jaar uit te breiden tot het hele Belgische grondgebied.

Bovendien wordt ook het materiële toepassingsgebied van de regeling verder uitgebreid door het verlaagd btw-tarief niet alleen van toepassing te maken op de aannemingswerken van afbraak en heropbouw, maar tevens op de leveringen van die nieuwe woningen en de vestiging, overdracht en wederoverdracht van bepaalde zakelijke rechten op die woningen. Op die manier wordt ook een belangrijk segment van de markt, met name die projecten gerealiseerd door bouwpromotoren bestemd voor de verkoop en die tot op heden van de toepassing van het verlaagde btw-tarief uitgesloten waren

En outre, il semble également qu'en particulier les carnets de commande des entrepreneurs soient vides et que de nouvelles commandes ne soient pas passées, de sorte que les entreprises et l'emploi dans le secteur sont de plus en plus soumis à une forte pression.

Cette crise sanitaire a également un impact majeur sur les citoyens de ce pays. Se loger dignement et bénéficier d'un habitat répondant à toutes les conditions de bien-être est devenu un défi d'autant plus important pour nombre d'entre eux.

Dans ce contexte, l'objectif de cette mesure est, d'une part, de donner au secteur de la construction un important stimulus fiscal temporaire et d'autre part, de favoriser l'accès aux plus fragiles à un habitat de qualité. Ces objectifs sont rencontrés en étendant territorialement l'application du taux réduit de TVA de 6 p.c. pour la démolition et la reconstruction de bâtiments d'habitation, actuellement limitée à 32 zones urbaines, à l'ensemble du territoire belge pour une période de 2 ans.

En outre, le champ d'application matériel du régime est également élargi en rendant le taux réduit de TVA non seulement applicable aux travaux de démolition et de reconstruction, mais également aux livraisons de ces nouveaux bâtiments d'habitation et à la constitution, cession et rétrocession de certains droits réels sur ces bâtiments d'habitation. De cette manière, un secteur important du marché, en particulier les projets réalisés par des promoteurs de la construction et destinés à la vente, qui jusqu'à présent étaient exclus de l'application du taux réduit de TVA, est également intégré dans le champ

binnen het toepassingsgebied van de tarifaire gunstregeling gebracht. Op die manier wordt ook de kracht en dus de effectiviteit van de fiscale stimulus voor de economische heropleving van de sector evenredig vergroot.

Daarnaast streeft deze maatregel, in het licht van de Europese rechtsgrondslag van de maatregel, ook een belangrijke sociale doelstelling na aangezien de handelingen waarvoor de tarifaire gunstregeling geldt, zich moeten inschrijven in het kader van het sociaal beleid verstrekte huisvesting (cf. categorie 10 van de bijlage III van de richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde).

Om die reden worden de drie toepassingsgevallen die onderdeel vormen van de tarifaire gunstregeling elk gekoppeld aan één of meer grondvoorwaarden met een sociale inslag, zodat niet om het even wie de tarifaire gunstregeling kan genieten, maar alleen doelgroepen die werden bepaald aan de hand van afbakeningscriteria van sociale aard. Het gaat dan onder meer, al naargelang het geval, om een maximale oppervlaktevereiste van de woning, het feit dat het gaat om de enige en hoofdzakelijk eigen woning of het feit dat de woning wordt aangewend voor langdurige verhuur aan of via een sociaal verhuurkantoor.

Door te focussen op de afbraak en heropbouw zal de maatregel tot slot eveneens een positieve ecologische impact hebben.

Een gedeelte van het woonpatrimonium in België is immers dermate verouderd dat een beperkte renovatie niet altijd een realistische optie meer is om die panden

d'application du régime tarifaire préférentiel. De cette manière, l'intensité et donc l'efficacité du stimulus fiscal pour la relance économique du secteur sont également proportionnellement renforcées.

En outre, au regard de la base juridique européenne de la mesure, cette dernière poursuit également un objectif social important puisque les opérations pour lesquelles le tarif préférentiel s'applique doivent porter sur des logements fournis dans le cadre de la politique sociale (cf. catégorie 10 de l'annexe III de la directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée).

C'est pour ces raisons que les trois cas d'application qui constituent le régime tarifaire préférentiel sont chacun liés à une ou plusieurs conditions de fond ayant un caractère social, de sorte que tout le monde ne peut pas bénéficier du système tarifaire préférentiel, mais seulement des groupes cibles déterminés sur la base de critères de limitation de nature sociale. Il s'agit entre autres, selon le cas, d'une exigence de superficie maximale pour le logement, du fait qu'il s'agit de l'habitation unique et à titre principal de habitation propre ou du fait que l'habitation est utilisée pour la location à long terme à ou via une agence immobilière sociale.

En se concentrant sur la démolition et la reconstruction, la mesure aura finalement également un impact écologique positif.

En effet, une partie du patrimoine résidentiel en Belgique est tellement obsolète qu'une rénovation limitée n'est plus toujours une option réaliste pour

op het vereist niveau te brengen om te voldoen aan de vigerende normen van energieprestatie en -efficiëntie. Bovendien wordt op die manier ook de reconversie gestimuleerd van in onbruik geraakte en vaak verloederde gebouwen zoals industriële gebouwen, winkels e.d. tot hoogwaardige woningen, wat met name in reeds verstedelijkte gebieden kan bijdragen tot een verdere verdichting van het woonpatrimonium.

Deze maatregel kan in dat kader een bijdrage leveren om dat segment van het woonpatrimonium versneld te vernieuwen, waarbij verouderde woningen worden vervangen door nieuwe woningen die voldoen aan de meest recente normen inzake energieprestatie en -efficiëntie.

De maatregel draagt derhalve bij tot het bereiken van de milieudoelstellingen waartoe België zich op Europees niveau heeft geëngageerd. Op die manier wordt uitvoering gegeven aan de krijtlijnen die werden vastgelegd in het Nationale Energie- en Klimaatplan (NEKP) 2021-2030 voor de transitie naar een duurzaam, betrouwbaar en betaalbaar energiesysteem, volgens de vijf dimensies van de Europese Energie-Unie en in lijn met de doelstellingen die voor 2030 zijn vastgelegd. De maatregel draagt met name bij aan de tenuitvoerlegging van de federale bijdrage aan het NEKP op het vlak van decarbonisatie en energie-efficiëntie.

Toelichting van de maatregel

Zoals vermeld in de aanhef is de maatregel gedeeltelijk (met name het eerste van drie toepassingsgevallen van de tarifaire gunstregeling) geïnspireerd

amener ces bâtiments au niveau requis afin de satisfaire aux normes en vigueur en matière de performance et d'efficacité énergétiques. De plus, cela stimule également la reconversion de bâtiments désaffectés et souvent délabrés tels que notamment des bâtiments industriels et des commerces, en logements de qualité, ce qui peut contribuer à une densification supplémentaire du parc résidentiel, en particulier dans les zones déjà urbanisées.

Dans ce cadre, cette mesure peut apporter une contribution au renouvellement accéléré de ce secteur du patrimoine résidentiel, les bâtiments d'habitation désuets étant remplacés par des bâtiments d'habitation neufs répondant aux normes les plus récentes en matière de performance et d'efficacité énergétiques.

La mesure contribue par conséquent à la réalisation des objectifs environnementaux auxquels la Belgique s'est engagée au niveau européen. De cette manière, les orientations définies dans le Plan national Energie-Climat (PNEC) 2021-2030 en vue d'une transition vers un système énergétique durable, fiable et financièrement abordable sont mises en œuvre, selon les cinq dimensions de l'Union européenne de l'Energie et en ligne avec les objectifs fixés pour 2030. La mesure contribue notamment à la mise en œuvre de la contribution fédérale au PNEC dans le domaine de la décarbonisation et de l'efficacité énergétique.

Commentaire de la disposition

Comme indiqué en préambule, la mesure est partiellement (notamment le premier des trois cas d'application du régime tarifaire préférentiel) inspirée de la

op de maatregel die is opgenomen in rubriek XXXVII van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven (hierna "rubriek XXXVII"). Om tegemoet te komen aan de noodzaak om die maatregel bij een ruimere geografische toepassing materieel strakker af te lijnen in het kader van in het sociaal beleid verstrekte huisvesting, wordt de toepassing van die maatregel gekoppeld aan een aantal voorwaarden met sociale inslag. Om die reden zal die maatregel met een beperktere materiële draagwijdte enkel van toepassing zijn buiten de steden bedoeld in de voormelde rubriek XXXVII, waar bij voortduur de regeling zoals opgenomen in die rubriek zal blijven gelden.

Daarnaast werden evenwel eveneens twee nieuwe situaties opgenomen die een tarifaire gunstregeling kunnen genieten. Die gevallen vallen buiten het materiële toepassingsgebied van de voormelde rubriek XXXVII en zullen dan ook, in tegenstelling tot het eerste geval, wel van toepassing zijn over het hele Belgische grondgebied, met inbegrip van de steden bedoeld in die rubriek.

Aangezien het gaat om een tijdelijke maatregel voor de jaren 2021 en 2022, maakt deze maatregel het voorwerp uit van artikel 1er *quater* van het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven (hierna "koninklijk besluit nr. 20"), dat de bestaande bepaling waarvan het geldigheidsduur verstreken, vervangt (het betrof inderdaad een tijdelijke maatregel

mesure reprise à la rubrique XXXVII du Tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970 fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux (ci-après "la rubrique XXXVII"). Afin de répondre, suite au champ d'application géographique élargi de la mesure, à la nécessité d'un resserrement matériel du champ d'application de cette mesure dans le contexte des logements fournis dans le cadre de la politique sociale, l'application de cette mesure est liée à un certain nombre de conditions ayant un caractère social. Pour cette raison, la mesure de portée matérielle plus limitée ne s'appliquera qu'en dehors des villes relevant de la rubrique XXXVII pour lesquelles le régime prévu à cette rubrique est maintenu et continuera à s'appliquer.

Par ailleurs, deux nouvelles situations qui peuvent bénéficier d'un régime tarifaire préférentiel ont également été incluses. Ces cas n'entrent pas dans le champ d'application matériel de la rubrique XXXVII susmentionnée et, contrairement au premier cas, s'appliqueront donc à l'ensemble du territoire belge, y compris aux villes visées dans cette rubrique.

S'agissant d'une mesure temporaire portant sur les années 2021 et 2022, la présente mesure fait l'objet d'un article 1er *quater* dans l'arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970 fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux (ci-après "l'arrêté royal n° 20"), qui remplace la disposition existante dont la portée juridique est éteinte (il s'agissait en effet d'une mesure provisoire valable jusqu'au 31 décembre 2010).

die van kracht was tot 31 december 2010).

Artikel 1^{quater}, paragraaf 1, nieuw, van het koninklijk besluit nr. 20 maakt aldus het verlaagd tarief van 6 pct. in de eerste plaats mogelijk voor de werken in onroerende staat en voor de andere verrichtingen opgesomd in rubriek XXXI, § 3, 3° tot 6°, van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 betreffende de afbraak van een gebouw en de daarmee gepaard gaande heropbouw van één of meerdere woning(en) die beide op hetzelfde kadastraal perceel gelegen zijn en waarvoor de belasting opeisbaar is geworden tussen 1 januari 2021 en 31 december 2022.

Het betreft dus dezelfde handelingen als die welke momenteel worden beoogd in voormelde rubriek XXXVII die van toepassing is op de woningen gelegen in één van de steden bedoeld in het tweede lid, 2°, van die rubriek. De nieuwe tijdelijke maatregel is niet van toepassing op de handelingen van afbraak en wederopbouw in die steden zodat aldaar de bepalingen van de voormelde rubriek blijven gelden. Daardoor zullen de werken van afbraak en heropbouw in die gebieden verder het verlaagd btw-tarief van 6 pct. kunnen genieten, zonder dat daarbij rekening moet worden gehouden met de aanvullende voorwaarden van sociale aard die in de tijdelijke maatregel zijn opgenomen.

Het voordeel van het verlaagd tarief is onderworpen aan vijf cumulatieve voorwaarden.

De eerste en de tweede voorwaarde vereisen dat de bedoelde handelingen betrekking moeten hebben op een gebouw dat, na de uitvoering van de werken van sloop en heropbouw:

L'article 1^{er quater}, paragraphe 1er, nouveau, de l'arrêté royal n° 20 soumet dès lors en premier lieu à un taux réduit de 6 p.c. les travaux immobiliers et autres opérations énumérées à la rubrique XXXI, § 3, 3° à 6°, du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20 ayant pour objet la démolition d'un bâtiment et la reconstruction conjointes d'un ou plusieurs bâtiment(s) d'habitation qui sont situés sur la même parcelle cadastrale et pour lesquels la taxe est devenue exigible entre le 1er janvier 2021 et le 31 décembre 2022.

Il s'agit donc des mêmes opérations que celles qui sont actuellement visées dans la rubrique XXXVII précitée, applicable aux bâtiments d'habitation situés dans une des villes visées à l'alinéa 2, 2°, de cette rubrique. La nouvelle disposition temporaire ne s'applique pas aux opérations de démolition et reconstruction réalisées dans ces villes, ce qui fait que les dispositions de la rubrique précitée y restent applicables. En conséquence, les travaux de démolition et de reconstruction continueront à bénéficier dans ces zones, du taux réduit de TVA de 6 p.c., sans qu'il faille tenir compte des conditions supplémentaires de nature sociales incluses dans la mesure temporaire.

Le bénéfice du taux réduit est soumis à cinq conditions cumulatives.

Les première et deuxième conditions exigent que les opérations en cause doivent être relatives à un bâtiment qui, après l'exécution des travaux de démolition et reconstruction, est :

- op het tijdstip van de eerste ingebruikneming of eerste inbezitneming, als enige woning en hoofdzakelijk als eigen woning in de zin van artikel 5/5, § 4, tweede tot achtste lid van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (hierna "de bijzondere wet van 16 januari 1989") wordt gebruikt door de bouwheer-natuurlijke persoon die er zonder uitstel zijn domicilie zal hebben en

- een totale bewoonbare oppervlakte heeft van niet meer dan 200 m².

Deze voorwaarden vormen een aanzienlijke verstrenging in vergelijking met de voorwaarde opgenomen onder rubriek XXXVII, tweede lid, 1°, om de maatregel meer te doen aansluiten bij de in het kader van het sociale beleid verstrekte huisvesting.

De voorwaarden impliceren niet dat het gesloopte gebouw zelf op zich een woning is, maar wel dat dit ten minste een "gebouw" betreft in de zin van artikel 1, § 9, 1°, van het Btw-Wetboek, met een significante omvang, desgevallend in verhouding tot de opgerichte woning(en). Zo is de tarifaire gunstregeling van rubriek XXXVII al toegepast op de afbraak van een boerderij of een industriële opslagruimte gevolgd door de daarmee gepaarde gaande heropbouw van een woning, met toepassing van het verlaagd tarief van 6 pct. op grond van de voormelde rubriek XXXVII zowel voor de afbraak- als heroprichtingswerken.

De sloop van het gebouw moet in principe volledig zijn in die zin dat het betrekking moet hebben op een volledig gebouw (woonhuis, loods, kantoorgebouw, ...). Anderzijds wordt een ingrijpende verbouwing van een oud gebouw waarbij

- utilisé, au moment de la première utilisation ou de la première occupation, comme habitation unique et à titre principal comme logement propre au sens de l'article 5/5, § 4, alinéas 2 à 8 de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions (ci-après "la loi spéciale du 16 janvier 1989"), par le maître d'ouvrage—personne physique qui y aura son domicile sans délai et

- a une superficie totale habitable qui n'excède pas 200 m².

Ces conditions constituent un durcissement considérable par rapport à la condition figurant à la rubrique XXXVII, alinéa 2, 1°, afin de rendre la mesure plus conforme au logement fourni dans le cadre de la politique sociale.

Les conditions n'impliquent pas que le bâtiment démolé soit en lui-même un bâtiment d'habitation mais au moins qu'il s'agisse d'un "bâtiment" au sens de l'article 1er, § 9, 1°, du Code de la T.V.A., ayant une consistance significative, le cas échéant par rapport au(x) bâtiment(s) d'habitation construit(s). Ainsi, le régime tarifaire préférentiel de la rubrique XXXVII a déjà dans les faits été appliqué à la démolition d'une ferme ou d'un entrepôt industriel suivie par la reconstruction conjointe d'un bâtiment d'habitation, avec application du taux réduit de 6 p.c. sur la base de la rubrique XXXVII précitée, tant pour les travaux de démolition que pour ceux de reconstruction.

En principe, la démolition du bâtiment doit être complète en ce sens qu'elle doit concerner un bâtiment entier (maison, hangar, immeuble de bureaux, ...). D'autre part, une transformation importante d'un vieux bâtiment dans

de werken ingevolge afbraak niet op een relevante wijze steunen op oude dragende muren en, meer algemeen, op de wezenlijke elementen van de structuur van het oude gebouw, derwijze dat de werken niet in aanmerking komen voor de toepassing van het verlaagd btw-tarief bij renovatie (rubrieken XXXI en XXXVII van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20), voor de toepassing van deze regeling wel gelijkgesteld met de afbraak en heropbouw van een gebouw.

De afbraak van een gebouw en daarmee gepaard gaande heropbouw van een woning vereist evenmin dat beide op exact dezelfde plaats gelegen zijn: het is voldoende dat beide zich op hetzelfde kadastraal perceel bevinden.

Het concept "eigen woning" opgenomen in de eerste voorwaarde is het concept dat wordt bedoeld artikel 5/5, § 4, tweede tot achtste lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989. Het betreft aldus in essentie de woning die de betrokkene als eigenaar, bezitter, erfpachter, opstalhouder of vruchtgebruiker zelf betreft ofwel niet zelf betreft om beroepsredenen, om redenen van sociale aard, omwille van wettelijke of contractuele belemmeringen die het de belastingplichtige onmogelijk maken om de woning zelf te betrekken of omwille van de stand van de bouwwerkzaamheden of van de verbouwwerkzaamheden die het de belastingplichtige niet toelaten de woning daadwerkelijk te betrekken.

Overeenkomstig artikel 5/5, § 4, tweede tot achtste lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 omvat dit begrip niet het gedeelte van de woning dat wordt aangewend voor de uitoefening van de economische activiteit van de eigenaar,

laquelle les travaux suite à la démolition ne reposent pas de manière significative sur les anciens murs porteurs et, plus généralement, sur les éléments essentiels de la structure du vieux bâtiment, de sorte que les travaux ne peuvent entrer en considération pour l'application du taux réduit de TVA pour rénovation (rubriques XXXI et XXXVII du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20), est bien assimilée à la démolition et reconstruction d'un bâtiment pour l'application de cette disposition.

La démolition d'un bâtiment et la reconstruction conjointe d'un bâtiment d'habitation ne nécessitent pas non plus que les deux soient situés exactement au même endroit : il suffit que les deux se situent sur la même parcelle cadastrale.

Le concept de "habitation propre" repris dans la première condition est le concept qui est visé à l'article 5/5, § 4, alinéas 2 à 8, de la loi spéciale du 16 janvier 1989. Il s'agit dès lors en substance du logement que la personne concernée, en tant que propriétaire, possesseur, emphytéote, superficiaire ou usufruitier, occupe personnellement, ou n'occupe pas personnellement pour des raisons professionnelles ou sociales, ou à cause d'entraves légales ou contractuelles qui rendent impossible l'occupation de l'habitation par le contribuable lui-même ou en raison de l'état d'avancement des travaux de construction ou de rénovation qui ne permettent pas au contribuable d'occuper effectivement l'habitation.

Conformément à l'article 5/5, § 4, alinéas 2 à 8, de la loi spéciale du 16 janvier 1989, cette notion ne comprend pas la partie de l'habitation qui est utilisée pour l'exercice de l'activité économique du propriétaire, du

bezitter, erfpachter,.. of van één van zijn gezinsleden.

Het feit dat de woning bovendien hoofdzakelijk als eigen woning wordt gebruikt, impliceert dat de oppervlakte van het gedeelte van de woning dat niet voor de uitoefening van een economische activiteit wordt aangewend, groter moet zijn dan de oppervlakte van het gedeelte dat wel voor de uitoefening van een economische activiteit wordt aangewend.

Wanneer een woning na heropbouw aldus voor meer dan 50 pct. voor de uitoefening van een economische activiteit wordt gebruikt, is de toepassing van het verlaagd btw-tarief voor de werken van afbraak en heropbouw volledig uitgesloten. Anderzijds, wanneer een woning na heropbouw voor minder dan 50 pct. voor de uitoefening van een economische activiteit wordt gebruikt, is de toepassing van het verlaagd btw-tarief voor de werken van afbraak en heropbouw mogelijk voor het geheel van die werken, met inbegrip van de werken die betrekking hebben op het gedeelte van de woning die voor de uitoefening van een economische activiteit wordt gebruikt.

Het is bovendien vereist dat de eigen woning in hoofde van de bouwheer tevens zijn enige woning is.

Om te bepalen of de woning de enige woning is die de bouwheer-natuurlijke persoon zelf betreft, wordt rekening gehouden met alle gebouwen die geheel of gedeeltelijk worden gebruikt als woning en waarop de bouwheer-natuurlijke persoon geheel of gedeeltelijk eigendomsrechten kan laten gelden dan wel andere zakelijke rechten dan het eigendomsrecht die hem de bevoegdheid verschaffen om de woning te gebruiken

possesseur, de l'emphytéote, etc. ou de celle d'un membre de sa famille.

En outre, le fait que l'habitation doive être utilisée, à titre principal, comme habitation propre implique que la superficie de la partie non utilisée à des fins de l'exercice d'une activité économique doit être supérieure à la superficie de la partie utilisée à des fins de l'exercice d'une activité économique.

Si, après reconstruction, un bâtiment d'habitation est ainsi utilisé pour plus de 50 p.c. pour l'exercice d'une activité économique, l'application du taux réduit de TVA aux travaux de démolition et de reconstruction est totalement exclue. D'autre part, si, après reconstruction, un bâtiment d'habitation est utilisé pour moins de 50 p.c. pour l'exercice d'une activité économique, le taux réduit de TVA est applicable à l'ensemble des travaux de démolition et de reconstruction est, y compris à ceux-ci relatifs à la partie du bâtiment d'habitation utilisée à des fins de l'exercice d'une activité économique.

Il est requis en outre que ce logement propre constitue, dans le chef du maître d'ouvrage, son habitation personnelle unique.

Pour déterminer si l'habitation est l'habitation unique qu'occupe le maître d'ouvrage-personne physique lui-même, il est tenu compte de tous les bâtiments utilisés en tout ou en partie comme habitation et sur lesquels le maître d'ouvrage-personne physique peut faire valoir, en tout ou en partie, des droits de propriété ou des droits réels autres que le droit de propriété qui lui donnent le droit d'utiliser le logement (cf. article 9,

(cf. artikel 9, tweede lid, 2°, van het Btw-Wetboek). Indien de echtgeno(o)t(e) of de partner van de bouwheer-natuurlijke persoon mee eigendomsrechten verkrijgt ten aanzien van de woning, worden zij als één geheel beschouwd om te bepalen of het om de enige woning gaat. Verder worden zowel de in België als in het buitenland gelegen goederen in aanmerking genomen.

Anderzijds wordt er geen rekening gehouden met:

- andere woningen waarvan de bouwheer-natuurlijke persoon, ingevolge erfenis, mede-eigenaar, naakte eigenaar of vruchtgebruiker is;

- een andere woning die hij betreft als eigen woning waar hij zijn domicilie heeft gevestigd en die uiterlijk op 31 december van het jaar dat volgt op het jaar van de eerste ingebruikneming of eerste inbezitneming van de woning bedoeld in het tweede lid, 1°, a), is verkocht.

Om te beoordelen of de woning de enige en eigen woning uitmaakt, moet men zich plaatsen op het ogenblik van de eerste inbezitneming of de eerste ingebruikneming van de woning, met dien verstande dat overeenkomstig artikel 1^{quater}, § 4, nieuw, die voorwaarde wel gedurende minimaal vijf jaar vervuld moet blijven.

Voorzieningen voor collectieve huisvesting met inbegrip van verschillende diensten die door een derde partij worden beheerd, (zoals bejaardentehuizen of kostscholen) die niet onder de voormelde rubriek XXXVII vallen, vallen evenmin onder deze maatregel.

De tweede voorwaarde legt een maximale totale bewoonbare oppervlakte op met betrekking tot de woning na

alinéa 2, 2°, du Code de la TVA). Si le conjoint ou le partenaire du maître d'ouvrage-personne physique acquiert également des droits de propriété sur le logement, ils sont considérés comme un ensemble afin de déterminer s'il s'agit de l'habitation unique. En outre, les biens situés en Belgique et à l'étranger sont pris en compte.

Par contre, il n'est pas tenu compte :

- des autres habitations dont le maître d'ouvrage-personne physique est, en vertu d'une succession, copropriétaire, nu-propiétaire ou usufruitier ;

- d'une autre habitation qu'il occupe comme habitation propre où il a établi son domicile et qui a été vendue au plus tard le 31 décembre de l'année qui suit celle de la première occupation ou de la première utilisation de l'habitation visée à l'alinéa 2, 1°, a).

Afin de déterminer si l'habitation constitue l'habitation unique et propre, il convient de se placer au moment de la première mise en service ou de la première occupation de l'habitation, étant entendu que, conformément à l'article 1^{er quater}, § 4, nouveau, cette condition doit être remplie pendant une période minimale de cinq ans.

Les structures de logement collectif qui sont gérées par une tierce personne et incluant différents services complémentaires, (tels que les maisons de retraite ou les internats) qui ne sont pas couvertes par la rubrique XXXVII précitée, ne sont pas non plus couvertes par cette mesure.

La deuxième condition impose une superficie totale habitable maximale de l'habitation après l'exécution des travaux.

uitvoering van de werken. Om het voordeel van de maatregel te beperken tot de kleine en middelgrote woningen, mag die oppervlakte 200 m² niet overschrijden, ongeacht het type van woning (viergevelwoning, rijhuis, appartement of wooneenheid in een geïntegreerd project van gemeenschappelijk wonen).

Net zoals de eerste voorwaarde moet deze voorwaarde overeenkomstig artikel 1^{quater}, § 4, nieuw, gedurende minstens vijf jaar vervuld blijven.

Artikel 1^{quater}, § 8, nieuw, legt de nadere regels vast voor de berekening van de bewoonbare oppervlakte voor de toepassing van die voorwaarde.

Voor de berekeningswijze wordt aangesloten bij de gegevens die door de architect reeds verplicht moesten worden opgegeven in het "aangifteformulier met betrekking tot de statistiek van de bouwvergunningen" (model 1) dat is bestemd voor de Algemene directie Statistiek en Economische Informatie (nu: Statbel) van de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie. Eén gewest is recent overgeschakeld op een vereenvoudigde digitale procedure. De verplichting om het formulier in te dienen is opgenomen in het koninklijk besluit van 3 december 1962 waarbij een maandelijkse statistiek van de bouwvergunningen, alsmede van de in de loop der maand begonnen gebouwen en voltooide gebouwen wordt voorgeschreven.

In dat formulier moet onder meer de bewoonbare oppervlakte van gebouwen die uitsluitend of hoofdzakelijk bestemd zijn voor huisvesting worden opgegeven. Door aan te sluiten bij een gekende methodologie worden de administratieve

Afin de limiter le bénéfice de la présente mesure aux logements de petite et moyenne taille, cette superficie ne peut excéder 200 m², quel que soit le type d'habitation concernée (maison quatre façades, maison de rang, appartement ou habitation dans le cadre d'un projet intégré d'habitat collectif).

Comme c'est le cas pour la première condition, cette condition doit être remplie pendant une période minimale de cinq ans, conformément à l'article 1^{er quater}, § 4, nouveau.

L'article 1^{er quater}, § 8, nouveau, fixe les modalités de calcul de la superficie habitable en vue de l'application de cette condition.

La méthode de calcul se rattache aux données que l'architecte était déjà tenu de fournir dans le "formulaire de déclaration relatif aux statistiques sur les permis de bâtir" (modèle 1) destiné à la Direction générale Statistique et information économique (aujourd'hui : Stabel) du Service public fédéral Économie, PME, Classes moyennes et Énergie. Une seule région a récemment basculé vers une procédure digitale simplifiée. L'obligation d'introduire ce formulaire est reprise à l'arrêté royal du 3 décembre 1962, qui prescrit des statistiques mensuelles sur les permis de bâtir ainsi que sur les constructions commencées et achevées au cours du mois.

Ce formulaire doit, entre autres, reprendre la superficie habitable des bâtiments destinés exclusivement ou principalement au logement. En se reliant à une méthodologie connue, la charge administrative liée au calcul de la

lasten bij de berekening van de bewoonbare oppervlakte en de controle en de opvolging ervan beperkt.

Paragraaf 8 maakt aldus een onderscheid tussen drie situaties om rekening te houden met de specifieke kenmerken van elke situatie, met name die van een gezinswoning, een appartement (met privatieve en gemeenschappelijke ruimten) en een wooneenheid die deel uitmaakt van een geïntegreerd project van gemeenschappelijk wonen (met ruimtes voor gemeenschappelijk gebruik en ruimtes voor privégebruik).

Als uitgangspunt geldt in alle gevallen dat de bewoonbare oppervlakte wordt berekend door de oppervlakten van alle woonvertrekken samen te tellen, gemeten vanaf en tot de binnenkanten van de opgaande muren.

Voor de toepassing van die bepaling worden als woonvertrekken beschouwd, de keukens, de woonkamers, de eetkamers, de slaapkamers, de bewoonbare zolder- en kelderruimten, de bureaus en alle andere voor huisvesting bedoelde ruimtes. Worden gelijkgesteld met woonvertrekken, alle voor de uitoefening van een economische activiteit gebruikte ruimtes.

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt de oppervlakte van de woonvertrekken bedoeld in het vierde lid maar in aanmerking genomen op voorwaarde dat die vertrekken een minimumoppervlakte hebben van 4 m² en een minimumhoogte boven de vloer van 2 meter

Verder gelden de volgende specifieke aanvullende regels:

- bij appartementen wordt enkel de oppervlakte van de privatieve ruimten in

superficie habitable, à son contrôle et à sa surveillance est limitée.

Le paragraphe 8 établit ainsi une distinction entre trois situations afin de tenir compte des spécificités de chacune de ces situations, à savoir celle d'une maison unifamiliale, un appartement (avec des espaces privatifs et communs) ou une habitation qui fait partie d'un projet intégré d'habitat collectif (comprenant des espaces pour l'usage commun et des espaces pour l'usage privé).

Dans tous les cas, le point de départ est que la superficie totale habitable est calculée en additionnant les superficies de toutes les pièces d'habitation, mesurées à partir de et jusqu'aux côtés intérieurs des murs en élévation.

Pour l'application de cette disposition, sont considérées comme pièces d'habitation, les cuisines, les salles de séjour, les salles à manger, les chambres à coucher, les mansardes et sous-sols habitables, les bureaux et les autres espaces destinés à l'habitation. Sont assimilées à des pièces d'habitation tous les espaces utilisés à l'exercice d'une activité économique.

Pour l'application de ce paragraphe, la superficie des pièces d'habitations visées à l'alinéa 4 n'est prise en compte qu'à la condition que ces pièces aient une superficie minimum de 4 m² et une hauteur minimum de 2 mètres au-dessus du plancher.

Pour le surplus, les règles spécifiques suivantes s'appliquent :

- pour les appartements, seule est prise en considération la superficie des

aanmerking genomen en niet de oppervlakte van de gemeenschappelijke ruimten zoals plat dak, centrale hal, trappen en de buitenzijde;

- bij wooneenheden die deel uitmaken van een geïntegreerd vastgoedproject, wordt de oppervlakte van de woonvertrekken voor gemeenschappelijk gebruik door de bewoners van de verschillende wooneenheden van het project (zoals bv. de keuken of de woonkamer in het kader van een co-housing project), ten aanzien van elke individuele wooneenheid van het project slechts in aanmerking genomen in evenredigheid met het aantal wooneenheden van het project. Bij een co-housing project met 6 wooneenheden, zal de oppervlakte van de keuken die gemeenschappelijk wordt gebruikt aldus ten belope van 1/6 van de totale oppervlakte ervan in aanmerking worden genomen voor de bepaling van de totale bewoonbare oppervlakte van elke individuele wooneenheid in het project.

De derde voorwaarde, van formele aard, bestaat in de overhandiging door de bouwheer-natuurlijke persoon, vooraleer de belasting opeisbaar wordt, van een verklaring aan de administratie verstuurd naar het elektronische adres dat door de Minister van Financiën of zijn gemachtigde is aangeduid die de volgende inlichtingen of documenten bevat:

- een uitdrukkelijke vermelding van het feit dat het gebouw, na uitvoering van de werken, als enige woning en hoofdzakelijk, als eigen woning in de zin van artikel 5/5, § 4, tweede tot achtste lid van de bijzondere wet van 16 januari 1989 zal worden gebruikt door de bouwheer-natuurlijke persoon die er zonder uitstel zijn domicilie zal hebben en

espaces privatifs et non la superficie des espaces communs comme le toit plat, le vestibule central, les cages d'escalier et la façade externe ;

- pour une habitation qui fait partie d'un projet intégré d'habitat groupé, la superficie des pièces d'habitation utilisées en commun par les habitants des différentes habitations du projet (comme par exemple la cuisine ou la salle de séjour dans le cadre d'un projet de co-housing) est prise en considération par rapport à chaque habitation individuelle du projet en proportion du nombre d'habitations dans le projet. Dans le cadre d'un projet de co-housing comprenant 6 habitations, la superficie de la cuisine utilisée en commun sera donc prise en compte à hauteur d'1/6e de la superficie totale pour la détermination de la superficie habitable totale de chaque unité d'habitation individuelle du projet.

La troisième condition, de nature formelle, consiste en la remise par le maître d'ouvrage-personne physique, préalablement au moment où la taxe devient exigible, auprès de l'administration, d'une déclaration envoyée à l'adresse électronique indiquée par le ministre des Finances ou son délégué contenant les informations ou documents suivants :

- une mention expresse du fait que le bâtiment, après l'exécution des travaux, sera utilisé comme habitation unique et, à titre principal, comme habitation propre au sens de l'article 5/5, § 4, alinéas 2 à 8 de la loi spéciale du 16 janvier 1989, par le maître d'ouvrage-personne physique qui y aura son domicile sans délai et aura

een totale bewoonbare oppervlakte zal hebben van niet meer dan 200 m²;

- een afschrift van de omgevingsvergunning;

- een afschrift van het (de) aannemingscontract(en);

Een afschrift van deze verklaring moet bovendien aan de betrokken dienstverlener(s) worden overhandigd.

De vierde voorwaarde vereist dat het tijdstip waarop de belasting opeisbaar wordt zich voordoet uiterlijk op 31 december van het jaar van de eerste ingebruikneming of de eerste inbezitneming van de woning. Die regel strekt ertoe, net zoals bij de voormelde rubriek XXXVII, om de omvang van bedoelde handelingen te beperken om te voorkomen dat het verlaagd tarief ook van toepassing is op afwerkingswerkzaamheden die worden uitgevoerd geruime tijd na de ingebruikneming van het gebouw. Die voorwaarde wordt behouden in het kader van deze tijdelijk maatregel om die ook op dit punt af te stemmen op degene opgenomen in rubriek XXXVII.

De vijfde voorwaarde, net zoals de derde voorwaarde van formele aard, heeft tot slot betrekking op de vermeldingen die de facturen moeten bevatten met betrekking tot de bedoelde handelingen. Die facturen moeten met name de verschillende elementen vaststellen die de toepassing van het verlaagd tarief van 6 pct. rechtvaardigen.

Zoals het geval is bij de rubriek XXXVII, voorziet de maatregel erin dat de dienstverrichter kan ontlast worden van de aansprakelijkheid betreffende de onterechte toepassing van het verlaagd tarief in het geval waarin hij beschikt, behoudens samenspanning tussen de

une superficie totale habitable qui n'excède pas 200 m² ;

- une copie du permis d'urbanisme ;

- une copie du (des) contrat(s) d'entreprise.

Une copie de cette déclaration doit en outre être remise au(x) prestataire(s) de services concernés.

La quatrième condition impose que le moment où la taxe devient exigible doit survenir au plus tard le 31 décembre de l'année de la première occupation ou de la première mise en service du bâtiment d'habitation. Cette règle a pour but, comme c'est le cas dans la rubrique XXXVII précitée, de limiter l'étendue des opérations visées par la mesure afin d'éviter que le taux réduit ne s'applique à des travaux de finition qui interviendraient bien après le moment où le bâtiment est réellement occupé. Cette condition est maintenue dans le cadre de la présente mesure temporaire afin de l'aligner aussi sur ce point sur celle reprise à la rubrique XXXVII précitée.

Enfin, la cinquième condition, de nature formelle comme la troisième condition, a trait aux mentions que doivent contenir les factures relatives aux opérations visées. Ces factures doivent notamment constater l'existence des différents éléments justifiant de l'application du taux réduit de 6 p.c..

Comme c'est le cas en ce qui concerne la rubrique XXXVII précitée, la mesure prévoit que le prestataire de services puisse être déchargé de sa responsabilité quant à une mauvaise application du taux réduit dans l'hypothèse où il dispose, sauf collusion entre les parties, d'une copie de

partijen, over een afschrift van de voormelde verklaring van de bouwheer, in het bijzonder wat de toepassing van de eerste twee voormelde voorwaarden betreft.

De maatregel voorziet bovendien, zoals dat het geval is in de rubriek XXXVII, dat bepaalde handelingen van de tarifaire gunstregeling zijn uitgesloten. Het betreft:

- werk in onroerende staat en andere onroerende handelingen die geen betrekking hebben op de eigenlijke woning, zoals bebouwingswerkzaamheden, tuinaanleg en oprichten van afsluitingen;
- werk in onroerende staat en andere onroerende handelingen die tot voorwerp hebben de bestanddelen of een gedeelte van de bestanddelen van zwembaden, sauna's, midgetgolfbanen, tennisterreinen en dergelijke installaties;
- gehele of gedeeltelijke reiniging van een woning.

Artikel 1^{quater}, § 2, nieuw, van het koninklijk besluit nr. 20 voorziet een tweede belangrijke uitbreiding van de huidige maatregel bedoeld in de voormelde rubriek XXXVII. Onderhavige tijdelijke maatregel is namelijk eveneens van toepassing op het werk in onroerende staat en de andere handelingen opgesomd in rubriek XXXI, § 3, 3° tot 6°, van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20, die tot voorwerp hebben de afbraak van een gebouw en de daarmee gepaard gaande heropbouw van een woning bestemd voor langdurige verhuur in het kader van het sociaal beleid en gelegen op hetzelfde kadastraal perceel als dat gebouw, waarvoor de belasting opeisbaar is geworden overeenkomstig de artikelen 22 en 22bis, § 1, van het

la déclaration du maître d'ouvrage précitée, singulièrement en ce qui concerne l'application des deux premières conditions précitées.

La mesure prévoit en outre, comme c'est le cas de la rubrique XXXVII, que certaines opérations sont exclues de ce régime tarifaire préférentiel. Il s'agit :

- des travaux et autres opérations de nature immobilière, qui ne sont pas affectés au logement proprement dit, tels que les travaux de culture ou de jardinage et les travaux de clôture ;
- des travaux et autres opérations de nature immobilière, qui ont pour objet tout ou partie des éléments constitutifs de piscines, saunas, mini-golfs, courts de tennis et installations similaires ;
- du nettoyage de tout ou partie d'un bâtiment d'habitation.

L'article 1^{er quater}, § 2, nouveau, de l'arrêté royal n° 20 prévoit une deuxième extension majeure de la mesure actuellement prévue dans la rubrique XXXVII précitée. La présente mesure temporaire s'applique notamment également aux travaux immobiliers et autres opérations énumérées à la rubrique XXXI, § 3, 3° à 6°, du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20, ayant pour objet la démolition d'un bâtiment et la reconstruction conjointe d'un bâtiment d'habitation destiné à une location de longue durée dans le cadre de la politique sociale et situé sur la même parcelle cadastrale que ce bâtiment, pour lesquels la taxe est devenue exigible conformément aux articles 22 et 22bis, § 1er, du Code entre

Wetboek tussen 1 januari 2021 en 31 december 2022.

Deze maatregel heeft dus betrekking op bouwheren, natuurlijke of rechtspersonen, die na de uitvoering van de werken, de woning verhuren aan een sociaal verhuurkantoor of laten verhuren door een sociaal verhuurkantoor in het kader van een aan een sociaal verhuurkantoor toegekend beheersmandaat.

De formele toepassingsvoorwaarden zijn mutatis mutandis dezelfde als voor paragraaf 1.

In tegenstelling tot de maatregel opgenomen in paragraaf 1, is deze maatregel wel van toepassing op het hele Belgische grondgebied, met inbegrip van de grote steden bedoeld in rubriek XXXVII van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20.

Artikel 1^{quater}, § 3, nieuw, van het koninklijk besluit nr. 20 voorziet tot slot een derde belangrijke uitbreiding van de huidige tarifaire gunstmaatregel voor afbraak en heropbouw bedoeld in de voormelde rubriek XXXVII. Onderhavige tijdelijke maatregel is namelijk eveneens van toepassing op de levering van woningen en het bijhorend terrein, evenals op de vestigingen, overdrachten en wederoverdrachten van zakelijke rechten bedoeld in artikel 9, tweede lid, 2°, van het Wetboek, die betrekking hebben op een woning en het bijhorend terrein en die niet vrijgesteld zijn van de belasting overeenkomstig artikel 44, § 3, 1°, van het Wetboek, na de afbraak van een gebouw en de daarmee gepaard gaande heropbouw van een woning gelegen op hetzelfde kadastraal perceel als dat gebouw.

Deze maatregel heeft dus in het bijzonder betrekking op de vastgoedpromotoren die

le 1er janvier 2021 et le 31 décembre 2022.

Cette mesure concerne dès lors des maîtres d'ouvrage, personnes physiques ou morales, qui donnent le bâtiment d'habitation en location à une agence immobilière sociale ou le laissent donner en location dans la cadre d'un mandat de gestion accordé à une agence immobilière sociale.

Les conditions d'application formelles sont mutatis mutandis les mêmes que pour le paragraphe 1er.

Contrairement à la mesure visée au paragraphe 1er, cette mesure s'applique bel et bien à l'ensemble du territoire belge, y compris les 32 grandes villes visées à la rubrique XXXVII du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20.

Enfin, l'article 1^{er quater}, § 3, nouveau, de l'arrêté royal n° 20 prévoit une troisième extension majeure de la mesure tarifaire favorable concernant la démolition et la reconstruction actuellement prévue dans la rubrique XXXVII précitée. En effet, la présente mesure temporaire s'applique également aux livraisons de bâtiments d'habitation et le sol y attenant, ainsi qu'aux constitutions, cessions ou rétrocessions de droits réels visées à l'article 9, alinéa 2, 2°, du Code, portant sur un bâtiment d'habitation et le sol y attenant et qui ne sont pas exemptées de la taxe conformément à l'article 44, § 3, 1°, du Code, consécutives à la démolition d'un bâtiment et la reconstruction conjointe d'un bâtiment d'habitation, situé sur la même parcelle cadastrale que ce bâtiment.

Cette mesure concerne dès lors en particulier les promoteurs immobiliers qui

investeren in de aankoop van bebouwde percelen met de bedoeling er nieuwe woningen op te richten hetzij in de vorm van huizen, hetzij in de vorm van appartementen. Het is immers gebleken dat een aanzienlijk aantal vastgoedprojecten die de afbraak en heropbouw van een gebouw tot voorwerp hebben hun oorsprong vinden in dat soort initiatieven van ondernemers. Zoals in de tekst is vermeld, heeft de maatregel alleen betrekking op projecten die worden uitgevoerd, vanaf de afbraak van het gebouw tot de levering van de woning, door dezelfde belastingplichtige. Deze maatregel heeft dus geen betrekking op de werken in onroerende staat die worden uitgevoerd voor die promotoren, maar wel betrekking op de daaropvolgende levering van de woning aan een particulier met de bedoeling dat hij die:

- ofwel zelf als enige en hoofdzakelijk als eigen woning (rekening houdend met een maximale bewoonbare oppervlakte van 200 m²) zal gebruiken;
- ofwel voor een lange termijn verhuurt aan of door bemiddeling van een sociaal verhuurkantoor.

Het tijdelijk karakter van de maatregel impliceert in dit geval dat de opeisbaarheid van de belasting op die leveringen zich moet voordoen tussen 1 januari 2021 en 31 december 2022.

Voor dergelijke handelingen geldt momenteel geen verlaagd tarief op grond van de voormelde rubriek XXXVII. Om die reden zal deze maatregel voor zijn toepassingsduur ook van toepassing zijn in de in rubriek XXXVII, tweede lid, 2°, bedoelde steden, en dat in tegenstelling tot de maatregel opgenomen in paragraaf 1 van artikel 1^{quater}, nieuw.

investissent dans l'achat de parcelles bâties en vue d'y créer de nouveaux logements soit sous la forme de maisons, soit d'appartements. Il est en effet apparu qu'un nombre significatif de projets immobiliers de démolition et reconstruction d'un bâtiment trouvaient leur origine dans le cadre d'initiatives entrepreneuriales de ce genre. Comme cela est précisé dans le texte, la mesure ne concerne que les projets qui sont menés, depuis la démolition du bâtiment jusqu'à la fourniture de l'habitation, par le même assujetti. Cette mesure ne concerne dès lors pas les travaux immobiliers effectués en faveur de ces promoteurs, mais bien la livraison subséquente du bâtiment d'habitation à un particulier en vue pour ce dernier :

- soit d'en faire son habitation unique et, à titre principal, son habitation propre (tenant compte d'une superficie habitable maximale de 200 m²) ;
- soit de la donner en location pour une longue durée à ou par l'intermédiaire d'une agence immobilière sociale.

Le caractère temporaire de la mesure implique dans ce cas que l'exigibilité de la taxe sur ces livraisons doit intervenir entre le 1er janvier 2021 et le 31 décembre 2022.

Ces opérations ne sont actuellement pas soumises à un taux réduit de TVA sur base de la rubrique XXXVII précitée. Pour cette raison, cette mesure s'appliquera donc également, pour sa période d'application, dans les villes visées à la rubrique XXXVII, alinéa 2, 2°, contrairement à la mesure visée au paragraphe 1er de l'article 1^{er quater}, nouveau.

De formele toepassingsvoorwaarden van het verlaagde tarief van 6 pct. opgenomen in paragraaf 1 van artikel 1^{quater}, nieuw, zijn mutatis mutandis van toepassing, onder voorbehoud van de volgende aanpassingen die noodzakelijk zijn in het licht van de aard van de handelingen:

- de verklaring ingediend door de leverancier (bouwpromotor) moet mede worden ondertekend door de koper van het goed (of de verkrijger van het zakelijk recht op dat goed) om een eventuele ontlasting van aansprakelijkheid mogelijk te maken van de leverancier in geval de koper van het goed of de verkrijger van het zakelijke recht op dat goed hetzij de voorwaarde niet of niet meer in acht neemt dat de woning als enige woning en hoofdzakelijk als eigen woning in de zin van artikel 5/5, § 4, tweede tot achtste lid van de bijzondere wet van 16 januari 1989 wordt gebruikt door de persoon die er zonder uitstel zijn domicilie zal hebben en een totale bewoonbare oppervlakte zal hebben van niet meer dan 200 m², hetzij de voorwaarde niet of niet meer in acht neemt dat het goed moet worden verhuurd aan of door bemiddeling van een sociaal verhuurkantoor;

- die verklaring moet niet alleen de informatie bevatten bedoeld in paragraaf 1 en vergezeld gaan van de documenten bedoeld in die paragraaf, maar ook vergezeld gaan van het compromis of de authentieke akte die op de bedoelde handeling betrekking heeft.

De uitbreiding van het toepassingsgebied van het verlaagd tarief van 6 pct. zal er meteen ook voor zorgen dat er een oplossing wordt geboden voor tal van projecten met betrekking tot nieuwe vormen van gemeenschappelijk wonen,

Les conditions d'application formelles du taux réduit de 6 p.c. prévues au paragraphe 1er de l'article 1^{er quater}, nouveau, s'appliquent mutatis mutandis, sous réserve des adaptations suivantes, nécessaires compte tenu de la nature des opérations :

- la déclaration introduite par le fournisseur (promoteur) doit être contresignée par l'acquéreur du bien (ou du droit réel portant sur ce bien) afin de permettre une éventuelle décharge de responsabilité dans le chef du fournisseur dans le cas où l'acquéreur du bien ou du droit réel sur ce bien soit ne respecte pas ou ne respecte plus la condition que le bâtiment d'habitation est utilisé comme habitation unique et à titre principal comme habitation propre au sens de l'article 5/5, § 4, alinéas 2 à 8 de la loi spéciale du 16 janvier 1989, par la personne qui y aura son domicile sans délai et aura une superficie totale habitable qui n'excède pas 200 m², soit ne respecte plus la condition que le bien doit être donné en location à ou par l'intermédiaire d'une agence immobilière sociale ;

- cette déclaration ne doit pas uniquement contenir les informations visées au paragraphe 1er et être accompagnée des documents visés au même paragraphe, mais elle doit également être accompagnée du compromis ou de l'acte authentique portant sur l'opération en cause.

L'extension du champ d'application du taux réduit de 6 p.c. apportera en même temps une solution à de nombreux projets relatif aux nouvelles formes de cohabitation, intergénérationnelles ou non (en particulier co-housing), qui ne

al dan niet intergenerationeel (in het bijzonder co-housing) die niet voldeden aan de strikte voorwaarden opgenomen in rubriek XXXVII.

Dergelijke projecten gerealiseerd ingevolge afbraak en heropbouw kunnen immers maar onder die regeling bedoeld in rubriek XXXVII vallen (en dus onder de regeling van paragraaf 1 van artikel 1^{quater}, nieuw) voor zover alle bewoners van deze wooneenheden als initiatiefnemers van het project (bouwheren) kunnen worden beschouwd en dat er na de start van de betreffende werkzaamheden geen vastgoedoverdracht tussen de verschillende partijen van het project plaatsvindt. Nu ook de leveringen van woningen met het bijhorend terrein na afbraak en wederopbouw aan het verlaagd tarief van 6 pct. mogelijk worden, zal de levering van dergelijke woningen door de vastgoedpromotor (of door de oorspronkelijke initiatiefnemers aan latere instappers) ook aan 6 pct. mogelijk zijn.

Artikel 1^{quater}, § 4 nieuw, van het koninklijk besluit nr. 20 vereist dat de woningen bedoeld in paragraaf 1 en paragraaf 3 gedurende een bepaalde periode (van minstens 5 jaar):

- zullen worden gebruikt als enige woning en hoofdzakelijk als eigen woning in de zin van artikel 5/5, § 4, tweede tot achtste lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 door respectievelijk de bouwheer-natuurlijke persoon of de verkrijger-natuurlijk persoon, die er zonder uitstel zijn domicilie zal hebben;
- een bewoonbare oppervlakte zullen hebben die 200 m² niet overschrijdt (in de gevallen bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 1° en paragraaf 3, tweede lid, 1°, a)).

remplissaient pas les conditions strictes prévues à la rubrique XXXVII.

En effet, de tels projets réalisés suite à la démolition et la reconstruction ne peuvent relever du régime prévu à la rubrique XXXVII (et donc de la disposition du paragraphe 1er de l'article 1^{er quater}, nouveau) que dans la mesure où tous les occupants de ces unités d'habitation peuvent être considérés comme les initiateurs du projet (constructeurs) et qu'aucun transfert de propriété n'a lieu entre les différentes parties du projet après le début des travaux en question. Maintenant que les livraisons de logements avec le sol y attenant, après démolition et reconstruction deviennent également possibles au taux réduit de 6 p.c., la fourniture de tels logements par le promoteur immobilier (ou par les initiateurs de départ aux entrants ultérieurs dans le projet) sera également possible à 6 p.c.

L'article 1^{er quater}, § 4, nouveau, de l'arrêté royal n° 20, requiert que, pendant une certaine période (au moins 5 ans), les bâtiments d'habitation visés aux paragraphes 1er et 3 :

- soient occupés comme habitation unique et à titre principal comme habitation propre au sens de l'article 5/5, § 4, alinéas 2 à 8, de la loi spéciale du 16 janvier 1989, par respectivement le maître d'ouvrage-personne physique, ou l'acquéreur-personne physique, qui y aura son domicile sans délai ;
- auront une superficie habitable n'excédant pas 200 m² (dans les cas visés aux paragraphes 1er, alinéa 2, 1° et au paragraphe 3, alinéa 2, 1°, a)).

Wat de werken van afbraak en heropbouw betreft bedoeld in paragraaf 1 van artikel 1^{quater}, nieuw, loopt de periode af op 31 december van het vijfde jaar volgend op het jaar van de eerste ingebruikneming of eerste inbezitneming van het gebouw door de bouwheer-natuurlijke persoon.

Wat de levering van een woning en het bijhorend terrein en de vestiging, overdracht en wederoverdracht van zakelijke rechten op een woning en het bijhorend terrein die niet zijn vrijgesteld van de belasting overeenkomstig artikel 44, § 3, 1°, van het Wetboek, betreft, loopt die periode af op 31 december van het vijfde jaar volgend op het jaar van de eerste ingebruikneming of de eerste inbezitneming van het gebouw door de verkrijger-natuurlijke persoon.

Indien zich tijdens de voormelde periode wijzigingen voordoen waardoor minstens één van de voormelde voorwaarden niet langer vervuld is, moet de bouwheer-natuurlijke persoon of de verkrijger-natuurlijke persoon daarvan een verklaring toesturen aan het elektronisch adres aangeduid door de minister van Financiën of zijn gemachtigde, binnen een termijn van drie maanden (aangepaste termijn na advies nr. 68.243 van 10 november 2020 van de Raad van State) vanaf de datum waarop de wijzigingen aanvangen. Bovendien moet hij binnen dezelfde termijn het belastingvoordeel dat hij heeft genoten terugstorten aan de Staat voor het jaar waarin de wijziging zich voordoet en voor de nog te lopen jaren tot beloop van een vijfde per jaar.

Die storting moet evenwel niet gebeuren in geval van overlijden van de bouwheer-natuurlijke persoon of de verkrijger-

En ce qui concerne les travaux de démolition et de reconstruction visées au paragraphe 1er de l'article 1^{er quater}, nouveau, le délai expire le 31 décembre de la cinquième année qui suit celle au cours de laquelle a lieu la première occupation ou la première utilisation du bâtiment par le maître d'ouvrage-personne physique.

En ce qui concerne la livraison d'un bâtiment d'habitation et le sol y attenant et la constitution, cession, rétrocession de droits réels portant sur un bâtiment d'habitation et le sol y attenant qui ne sont pas exemptées de la taxe par l'article 44, § 3, 1°, du Code, le délai expire le 31 décembre de la cinquième année qui suit celle au cours de laquelle a lieu la première occupation ou la première utilisation du bâtiment par l'acquéreur-personne physique.

Si, durant la période susvisée, des modifications interviennent telles qu'au moins une des conditions précitées n'est plus remplie, le maître d'ouvrage-personne physique ou l'acquéreur-personne physique doit en faire la déclaration envoyée à l'adresse électronique indiquée par le ministre des Finances ou son délégué, dans le délai de trois mois (délai adapté conformément à la remarque du Conseil d'État dans son avis n° 68.243 du 10 novembre 2020) à compter de la date du début des modifications. En outre, il doit reverser dans le même délai à l'État le montant de l'avantage fiscal dont il a bénéficié, pour l'année au cours de laquelle intervient ce changement et les années restant à courir, à concurrence d'un cinquième par année.

Ce versement ne doit pas intervenir en cas de décès du maître d'ouvrage-personne physique ou de l'acquéreur-

natuurlijke persoon of bij elk behoorlijk verantwoord geval van overmacht dat hem definitief verhindert nog te voldoen aan de voormelde voorwaarden. Dat zou bijvoorbeeld ook kunnen gaan om een geval waarin naar behoren wordt verantwoord dat de woning definitief en onherroepelijk werd vernietigd door omstandigheden buiten de wil van de betrokkene.

Er wordt niet ingegaan op de suggestie van de Raad van State in zijn advies nr. 68.243 van 10 november 2020 om desgevallend de termijn specifiek te verlengen bij "acute familiale situaties". In plaats daarvan wordt de termijn van één maand op algemene wijze verlengd tot drie maanden om de betrokkenen, in het bijzonder bij "acute familiale situaties" in staat te stellen binnen een redelijke termijn aan deze verplichting te voldoen.

Artikel 1^{quater}, § 5, nieuw, van het koninklijk besluit nr. 20, vereist tot slot dat de voorwaarden bedoeld in paragraaf 2, tweede lid, 1°, en paragraaf 3, tweede lid, 1°, b), moeten vervuld blijven gedurende een periode die ten vroegste eindigt op 31 december van het vijftiende jaar volgend op het jaar van de eerste ingebruikneming of eerste inbezitneming van de woning. Deze minimumverhuurtermijn wordt, al naargelang het geval, vastgelegd in de met het sociaal verhuur kantoor afgesloten verhuurovereenkomst of in de overeenkomst inzake het beheersmandaat.

Indien zich tijdens de voormelde periode wijzigingen voordoen waardoor de voorwaarden bedoeld in respectievelijk paragraaf 2, tweede lid, 1°, en paragraaf 3, tweede lid, 1°, b), niet meer vervuld zijn, moet de bouwheer of de verkrijger daarvan een verklaring toesturen aan het elektronisch adres aangeduid door de

personne physique ou pour tout cas de force majeure dûment justifié qui l'empêche définitivement de remplir les conditions précitées. Cela pourrait par exemple être également le cas dans l'hypothèse où il serait dûment justifié que le logement a été définitivement et irrévocablement détruit par des circonstances indépendantes de la volonté de la personne concernée.

Il n'est pas donné suite à la suggestion du Conseil d'État dans son avis n° 68.243 du 10 novembre 2020 d'allonger ce délai spécifiquement en cas de "situations familiales aigües". Par contre, le délai d'un mois est allongé de façon générale à trois mois afin de permettre aux personnes concernées, et en particulier en cas de "situations familiales aigües" de remplir cette obligation dans un délai raisonnable.

Enfin, l'article 1^{er quater}, § 5, nouveau requiert que les conditions visées au paragraphe 2, alinéa 2, 1°, et paragraphe 3, alinéa 2, 1°, b), doivent rester réunies pendant une période qui prend fin au plus tôt le 31 décembre de la quinzième année suivant l'année de la première occupation ou la première utilisation du bâtiment d'habitation. Cette période de location minimale est fixée, selon le cas, dans la convention de location ou la convention relative au mandat de gestion, conclue avec l'agence immobilière sociale.

Si, durant la période susvisée, des modifications interviennent telles que les conditions respectivement visées au paragraphe 2, alinéa 2, 1°, et paragraphe 3, alinéa 2, 1°, b), ne sont plus remplies, le maître d'ouvrage ou l'acquéreur doit en faire la déclaration envoyée à l'adresse électronique

minister van Financiën of zijn gemachtigde, binnen de termijn van drie maanden vanaf de datum waarop de wijzigingen aanvangen. Bovendien moet hij het belastingvoordeel dat hij heeft genoten terugstorten binnen dezelfde termijn aan de Staat terugstorten voor het jaar waarin de wijziging zich voordoet en voor de nog te lopen jaren tot beloop van een vijftiende per jaar. Ook in dit geval is een uitzondering op die laatste verplichting voorzien ingeval van een behoorlijk verantwoord geval van overmacht.

Artikel 1^{quater}, § 6, nieuw, van het koninklijk besluit nr. 20 voorziet in een specifieke bepaling met betrekking tot de afgifte van de verklaring aan de administratie door de bouwheer-natuurlijke persoon bedoeld in paragraaf 1 en de bouwheer (natuurlijke persoon of rechtspersoon) bedoeld in paragraaf 2.

Vermits het enige toepassingscriterium in de tijd de opeisbaarheid is van de belasting tussen 1 januari 2021 en 31 december 2022, vallen ook die vastgoedprojecten die al een aanvang hebben genomen voor 1 januari 2021 maar waarvoor na die datum nog belasting opeisbaar wordt binnen het toepassingsgebied van de maatregel, uiteraard op voorwaarde dat zij beantwoorden aan de andere voorwaarden opgenomen in de paragrafen 1 of 2.

Voor die lopende projecten wordt daarom voorzien dat de voormelde vereiste verklaring nog kan worden ingediend bij de administratie tot 31 maart 2021, om te voorkomen dat die projecten op louter formele gronden uit de regeling zouden moeten worden gesloten.

indiquée par le ministre des Finances ou son délégué, dans le délai de trois mois à compter de la date du début des modifications. De plus, il doit reverser à l'État dans le même délai le montant de l'avantage fiscal dont il a bénéficié pour l'année au cours de laquelle intervient ce changement et les années restant à courir, à concurrence d'un quinzième par année. Une exception à cette dernière obligation est aussi prévue dans ce cas-ci en cas de force majeure dûment justifié.

L'article 1^{er quater}, § 6, nouveau, de l'arrêté royal n° 20 prévoit une disposition particulière concernant la remise à l'administration de la déclaration par le maître d'ouvrage-personne physique visé au paragraphe 1er et le maître d'ouvrage (personne physique ou personne morale) visé au paragraphe 2.

En effet, dès lors que le seul critère d'application dans le temps de la mesure est l'exigibilité de la taxe intervenue entre le 1er janvier 2021 et le 31 décembre 2022, les projets immobiliers débutés avant le 1er janvier 2021 mais pour lesquels une taxe devient encore exigible après cette date tombent également dans le champ d'application de la mesure, bien évidemment à condition qu'ils satisfassent aux autres conditions reprises au paragraphe 1er ou 2.

S'agissant de ces projets en cours, il est prévu dès lors que la déclaration requise dont question ci-avant puisse être introduite auprès de l'administration jusqu'au 31 mars 2021, afin d'éviter que ces projets devraient être exclus du régime pour des raisons purement formelles.

Artikel 1^{quater}, § 7, nieuw, van het koninklijk besluit nr. 20 voorziet een aanvullende maatregel die ertoe strekt om rechtsmisbruik bij de toepassing van de regeling te voorkomen. In de mate dat de regels inzake de opeisbaarheid van de belasting, in het bijzonder krachtens artikel 22bis, § 1, van het Wetboek, steunen op de datum van de factuur, zouden sommige operatoren immers geneigd kunnen zijn, met toestemming van de bouwheer, om juist voor het uitdoven van de maatregel over te gaan tot een overdreven vooruitfacturering van hun diensten die op een exorbitante wijze de daadwerkelijk verrichte diensten gedurende die periode zou overschrijden.

Om het risico van misbruiken tegen te gaan, voorziet artikel 1^{quater}, § 7, nieuw, van het koninklijk besluit nr. 20 derhalve dat voor de projecten die voor de maatregel in aanmerking komen overeenkomstig de paragrafen 1 en 2 en waarvoor de aanvraag voor de omgevingsvergunning bij de bevoegde instantie werd ingediend vanaf 1 juli 2022, de toepassing van het verlaagd tarief van 6 pct. beperkt is tot 25 pct. van totaal bedrag van de in de aanvraag voor de omgevingsvergunning vermelde werken die in aanmerking komen voor de toepassing van het verlaagd tarief van 6 pct., behoudens tegenbewijs door de belastingplichtige dat het voor 31 december 2022 gefactureerde bedrag overeenstemt met de vóór die datum daadwerkelijk voltooide handelingen van afbraak en wederopbouw.

De datum van 1 juli 2022 houdt rekening met de veelal lange termijn die verloopt tussen de indiening van de aanvraag van de omgevingsvergunning en de effectieve aanvang van de werken. De beperking tot 25 pct. vormt in combinatie met de voormelde datum derhalve een

L'article 1^{er quater}, § 7, nouveau, de l'arrêté royal n° 20, prévoit une mesure complémentaire destinée à prévenir l'application du régime de toute manœuvre abusive. En effet, dans la mesure où les règles d'exigibilité de la taxe reposent, en vertu singulièrement de l'article 22bis, § 1er, du Code, sur la date de la facture, certains opérateurs pourraient être tentés, en accord avec le maître d'ouvrage, de procéder juste avant la date d'extinction de la mesure, à une préfacturation excessive de leurs prestations qui dépasserait de façon exorbitante les prestations effectivement réalisées durant cette période.

Afin de limiter ces risques de pratiques abusives, l'article 1^{er quater}, § 7, nouveau, de l'arrêté royal n° 20, prévoit dès lors que pour les projets éligibles à la mesure conformément aux paragraphes 1er et 2 et pour lesquels la demande du permis d'urbanisme a été introduite auprès de l'autorité compétente à partir du 1er juillet 2022, l'application du taux réduit de 6 p.c. est limitée à concurrence de 25 p.c. du montant total des travaux prévus dans la demande du permis d'urbanisme éligibles à l'application du taux réduit de 6 p.c., sous réserve de la preuve contraire apportée par l'assujetti que le montant facturé avant le 31 décembre 2022 correspond à des opérations de démolition et de reconstruction effectivement achevées avant cette date.

La date du 1er juillet 2022 tient compte du délai, généralement long, qui s'écoule entre l'introduction de la demande du permis d'urbanisme et le commencement effectif des travaux immobiliers. La limite fixée à 25 p.c. constitue dès lors en combinaison avec la date précitée une

evenwichtige benadering, die steunt op administratieve richtlijnen die reeds in het verleden zonder problemen werden gehanteerd. De belastingplichtige heeft evenwel de mogelijkheid om vóór 31 december 2022 een hoger bedrag dan 25 pct. van de werken te factureren wanneer hij kan aantonen dat dat bedrag wordt verantwoord door werken van afbraak en wederopbouw die vóór die datum daadwerkelijk werden voltooid.

Hoofdstuk 3 – Accijnzen

Art. 16 en 17

Overeenkomstig het regeerakkoord en in het kader van een omvattend en krachtig anti-tabaksbeleid waarbij wordt gestreefd naar een rookvrije generatie, worden de accijnstarieven op tabaksfabricaten andere dan sigaren verhoogd.

Deze verhoging vertaalt zich in een verhoging met 15 euro van de specifieke bijzondere accijnzen voor sigaretten en voor tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere rooktabak en een verhoging van de minimumaccijns tot 105 pct. van de gewogen gemiddelde prijs voor sigaretten en voor tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere rooktabak.

De verhoging treedt in werking op 1 januari 2021.

Het advies Nr. 68.243 van 10 november 2020 van de Raad van State werd niet gevolgd. Overeenkomstig het regeerakkoord wordt gestreefd naar een rookvrije generatie door roken steeds minder aantrekkelijk en toegankelijk te maken. Hiervoor richt de maatregel zich op sigaretten, roltabak en nieuwe tabaksproducten, die – in tegenstelling tot

approche équilibrée, se basant sur des directives administratives qui ont déjà été utilisées dans le passé sans problème. Toutefois, l'assujetti a la faculté de facturer, avant le 31 décembre 2022, un montant supérieur à 25 p.c. des travaux s'il peut démontrer que ce montant correspond à des travaux de démolition et de reconstruction effectivement achevés avant cette date.

Chapitre 3 – Accises

Art. 16 et 17

Conformément à l'accord de gouvernement et dans le cadre d'une politique anti-tabac globale et volontariste qui vise une génération sans tabac, les taux d'accise sur les tabacs manufacturés autres que les cigares ont été augmentés.

Cette augmentation se traduit par une augmentation de 15 euros du droit d'accise spécial spécifique pour les cigarettes et le tabac fine coupe destiné à rouler les cigarettes et pour les autres tabacs à fumer ainsi que par une augmentation de l'accise minimum à 105 p.c. du prix moyen pondéré pour les cigarettes et le tabac fine coupe destiné à rouler les cigarettes et les autres tabacs à fumer.

L'augmentation entre en vigueur le 1er janvier 2021.

L'avis n° 68.243 du 10 novembre 2020 du Conseil d'État n'a pas été suivi. Conformément à l'accord de gouvernement, une génération sans tabac en réduisant l'attractivité et l'accessibilité du tabac est visée. A cette fin, la mesure vise les cigarettes, tabac à rouler et des nouveaux produits tabacs, qui – contrairement aux cigares – sont

sigaren – aantrekkelijk zijn voor beginnende rokers. Hier moet worden opgemerkt dat sigaretten en roltabak enerzijds en sigaren anderzijds geen substitueerbare goederen zijn.

Oud Hoofdstuk 4 – Stopzetting regularisatie (fiscaal en sociaal)

In overeenstemming met het advies Nr. 68243 van 10 november 2020, dat de spoedbehandeling in deze maatregel niet wordt aangetoond, werd dit hoofdstuk geschrapt.

Hoofdstuk 4 – Overdracht van het saldo van de bank- en betaalrekeningen, en financiële contracten naar het centraal aanspreekpunt

Art. 18

In overeenstemming met het regeerakkoord wordt de strijd tegen de fraude als een prioriteit ingeschreven gezien fraude de rechtvaardigheid van het belastingstelsel ondermijnt. In het bijzonder in de huidige omstandigheden, met de gezondheidscrisis als gevolg van COVID-19 dient eenieder bij te dragen in de noodzakelijke financiering in onze gezondheidszorg en het relanceplan. Vanuit deze doelstelling is één van de voorgestelde maatregelen inzake transparantie en preventie om binnen de bestaande mogelijkheid voor de belastingadministratie om het Centraal Aanspreekpunt (CAP te raadplegen, deze raadpleging uit te breiden met de gegevens over het saldo van de bank- en betaalrekening en contracten die nu aan het CAP moeten worden gecommuniceerd. Na de uitbreiding van het CAP zal de administratie die bijkomende gegevens kunnen

attrayants pour les fumeurs débutants. Il convient de noter que les cigarettes et le tabac à rouler, d'une part, et les cigares, d'autre part, ne sont pas des produits substituables.

Ancien Chapitre 4 – Cessation de la régularisation (fiscale et sociale)

Conformément à l'avis n° 68.243 du 10 novembre 2020 qui estime que l'urgence n'est pas démontrée dans cette mesure, ce chapitre a été retiré.

Chapitre 4 – Transmission au point de contact central du solde des comptes bancaires et de paiement, et des contrats financiers

Art. 18

Conformément à l'accord du gouvernement, la lutte contre la fraude est inscrite comme une priorité dans la mesure où la fraude sape le système fiscal. Particulièrement dans les conditions actuelles, avec la crise sanitaire due au COVID-19, toute personne se doit de contribuer au nécessaire financement de nos soins de santé et du plan de relance. Compte tenu de cet objectif, une des mesures de transparence et de prévention proposées est, dans le cadre de la faculté existante pour l'administration fiscale de consulter le Point de contact central (PCC) d'élargir cette consultation aux données relatives au solde des comptes bancaires et de paiement et des contrats qui devront désormais être communiquées au PCC. Après l'élargissement du PCC, l'administration pourra consulter ces données supplémentaires, dans les conditions déjà établies par l'article 322,

raadplegen, onder de voorwaarden reeds bepaald in artikel 322, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

Het principe is thans opgenomen in artikel 322, § 3, van voornoemd Wetboek, die de mededeling vereist door de informatieplichtige (elke bank-, wissel-, krediet- en spaarinstelling) van alle gegevens bedoeld in artikel 4 van de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest (kaderwet CAP) betreffende de bank-en betaalrekeningen, alsook de financiële contracten uitdrukkelijk opgenomen in de wet. Dit zijn de verzekeringscontracten bedoeld in artikel 4, eerste lid, 3°, b) en de overeenkomsten houdende beleggings-diensten en/of nevendiensten bedoeld in artikel 1, § 3, tweede lid, van de wet van 25 april 2014.

Het is in de kaderwet CAP dat de verplichting om het periodieke saldo van de bank- en betaalrekeningen alsook het geglobaliseerde bedrag van een geheel van uitdrukkelijke bedoelde contracten mee te delen, formeel is voorzien.

Ook het artikel 322, § 3, eerste lid, WIB 92 werd herschreven om, zonder aanpassing door te voeren aan het toepassingsgebied van de bestaande bepalingen, de fiscale bepalingen voor de raadpleging van het CAP door de Federale Overheidsdienst Financiën en de kaderwet CAP van 8 juli 2018 op één lijn te brengen, en dit om elke tegenstrijdigheid te vermijden tussen de gebruikte termen in de twee voornoemde wetten.

§ 2, du Code des impôts sur les revenus 1992.

Le principe est désormais inscrit dans l'article 322, § 3, du Code précité, qui exige la communication par les redevables de l'information (tout établissement de banque, de change, de crédit et d'épargne) de toutes les données visées à l'article 4 de la loi du 8 juillet 2018 portant organisation d'un Point de contact central des avis de saisie, de délégation, de cession, de règlement collectif de dettes et de protêt (loi-cadre PCC) concernant les comptes bancaires et de paiement, ainsi que les contrats financiers expressément repris dans la loi. Ceci sont les contrats d'assurance visés à l'article 4, alinéa 1er, 3°, b) et les conventions portant sur des services d'investissement et/ou des services auxiliaires visées à l'article 1er, § 3, alinéa 2, de la loi du 25 avril 2014.

C'est précisément dans la loi-cadre PCC que l'obligation de communiquer le solde périodique des comptes bancaires et de paiement ainsi que le montant globalisé d'un ensemble de contrats financiers expressément visés.

Ainsi, l'article 322, § 3, alinéa 1er, CIR 92 a été réécrit de manière à pouvoir, sans entraîner aucune modification au champ d'application des dispositions existantes, opérer un alignement total entre les dispositions fiscales régissant la consultation par le Service public fédéral Finances du PCC et la loi cadre PCC du 8 juillet 2018, et ce afin d'éviter toute discordance dans les termes employés dans les deux législations précitées.

Wat betreft de modaliteiten van mededeling voorzien door artikel 322, § 3, eerste lid, WIB 92 wordt eveneens verwezen naar de wet van 8 juli 2018, zodat de delegatie naar de Koning om dergelijke modaliteiten vast te leggen overbodig wordt.

Ook de delegatie aan de Koning die de definitie voorzag van de rekeningen en financiële contracten, in de zin van artikel 322, § 3, eerste lid, WIB 92 wordt eveneens overbodig, waardoor deze delegaties werden opgeheven in het kader van de bepalingen in ontwerp.

Vanzelfsprekend is de mededeling voorzien door artikel 322, § 3, eerste lid, WIB 92 slechts verplicht, wanneer deze niet voorzien werd door de kaderwet CAP. Het blijkt dat in de meerderheid van de gevallen, de mededeling door informatieplichtigen zich zal baseren op de kaderwet CAP.

Zo zal de belastingadministratie bij het CAP, op basis van de artikelen 322, § 3, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en 75 van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, het saldo van de rekeningen en het geglobaliseerd bedrag van de contracten van de belastingplichtigen in het kader van de invordering van de schuldvorderingen beheerd door de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering kunnen raadplegen.

De belastingadministratie kan ook de supra bedoelde gegevens kunnen raadplegen in het kader van de belastingheffing met het oog op de verificatie van de door een bepaalde belastingplichtige verschuldigde belasting (inkomstenbelastingen, met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde

En ce qui concerne les modalités de la communication prévue par l'article 322, § 3, alinéa 1er, CIR 92, il est également fait référence à la loi du 8 juillet 2018, de sorte que la délégation au Roi pour fixer pareilles modalités devient superflue.

De même, la délégation au Roi qui prévoyait la définition des comptes et des contrats financiers, au sens de l'article 322, § 3, alinéa 1er, CIR 92 devient également superflue, de sorte que ces délégations ont été abrogées dans le cadre des dispositions en projet.

Il va sans dire que la communication prévue par l'article 322, § 3, alinéa 1er, CIR 92 n'est obligatoire que lorsque celle-ci n'aura pas été prévue par la loi-cadre PCC. Il se trouve que dans la majorité des cas, cette communication par les redevables d'information se fondera sur la loi-cadre PCC.

Ainsi, l'administration fiscale pourra consulter auprès du PCC, sur base des articles 322, § 3, du Code des impôts sur les revenus 1992 et 75 du Code du recouvrement amiable et forcé des créances fiscales et non fiscales, le solde des comptes et le montant globalisé des contrats des contribuables dans le cadre du recouvrement des créances gérées par l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement.

L'administration fiscale pourra également consulter les données évoquées supra dans le cadre de la taxation en vue de la vérification de l'impôt dû (impôts sur les revenus, taxes assimilées aux impôts sur les revenus et TVA) par un contribuable déterminé mais uniquement si des

belastingen en BTW), maar enkel indien voorafgaand onderzoek werd uitgevoerd (stapsgewijze procedure).

Art. 19

Het artikel 62*bis*, tweede lid, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, werd herschreven om een onderlinge aanpassing door te voeren van de raadplegingsprocedure van het Centraal Aanspreekpunt van de Nationale Bank van België op het vlak van BTW met deze voorzien door artikel 322, § 3, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992. Aangezien het onderzoek vooraf moet worden uitgevoerd (stapsgewijze procedure), voordat een beroep kan worden gedaan op deze raadpleging, wordt de eis van een specifiek en gemotiveerd verzoek daarom ingetrokken.

Art. 20

De wijzigingen aangebracht aan artikel 4 van de kaderwet-CAP vormen het hart van het dispositief dat toelaat de raadpleging op te zetten door de FOD Financiën van de saldo's van de bank- en betaalrekeningen en van het geglobaliseerd bedrag van de financiële contracten, aangegaan door de informatieplichtigen met hun cliënten. Alsook wordt artikel 4, 1° en 3°, van dezelfde wet gewijzigd om de mededeling van de saldo's van de bank- en betaalrekeningen en de geglobaliseerde bedragen van de financiële contracten bedoeld in artikel 4, eerste lid, 3°, b) en in artikel 4, eerste lid, 3°, c), op te leggen bij het CAP door de informatieplichtigen, in de zin van artikel 2, 4°, van dezelfde wet.

Bovendien, werd een nieuwe delegatie aan de Koning ingeschreven aan het einde van artikel 4 van dezelfde wet om, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de periodiciteit te bepalen van de

investigations préalables auront été effectuées (procédure par paliers).

Art. 19

L'article 62*bis*, alinéa 2, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, a été réécrit en vue d'opérer un rapprochement de la procédure de consultation du Point de contact central de la Banque nationale de Belgique, en matière TVA avec celle prévue par l'article 322, § 3, du Code des impôts sur les revenus 1992. Etant donné que des investigations doivent être menées au préalable (procédure par paliers), avant de pouvoir recourir à cette consultation, l'exigence d'une demande spécifique et motivée est dès lors abrogée.

Art. 20

Les modifications apportées à l'article 4 de la loi cadre-PCC constituent le cœur du dispositif qui permet de mettre en place la consultation par le SPF Finances des soldes des comptes bancaires et de paiement et du montant globalisé des contrats financiers, contractés par les redevables des informations avec leurs clients. Ainsi, l'article 4, 1° et 3°, de la même loi est modifié pour imposer la communication des soldes des comptes bancaires et de paiement et des montants globalisés des contrats financiers visés à l'article 4, alinéa 1er, 3°, b) et à l'article 4, alinéa 1er, 3°, c), au PCC par les redevables d'information, au sens de l'article 2, 4°, de la même loi.

En outre, une nouvelle délégation au Roi est inscrite à la fin de l'article 4 de la même loi afin de déterminer, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, la périodicité de la communication des

mededeling van de saldo's van de bank- en betaalrekeningen en de geglobaliseerde bedragen van de bedoelde financiële contracten, alsook de drempelbedragen om de mededelingsverplichting te activeren om ze indien nodig te kunnen aanpassen.

Zo zal het mogelijk zijn om bij een overschrijding van een minimumbedrag tussen twee rapporteringsmomenten, bij het volgende rapporteringsmoment het saldo aan het CAP verplicht te laten overmaken, zelfs indien het saldo op het rapporteringsmoment kleiner is dan het minimumbedrag zoals opgenomen in het bij Ministerraad overlegd Koninklijk Besluit.

Tevens zal het mogelijk zijn dat vanaf het moment dat het saldo het minimumbedrag bepaald bij Ministerraad overlegd koninklijk besluit is overschreden, het saldo voor die rekening voor alle volgende rapporteringsmomenten overgemaakt moet worden aan het CAP, ongeacht de grootte ervan.

Art. 21

Het nieuwe dispositief betreffende de mededeling van de saldo's van de bank- en betaalrekeningen en de geglobaliseerde bedragen van de financiële contracten, alsook de mogelijkheid om deze te raadplegen via het CAP, treedt in werking op 31 december 2020, zodat de informatieplichten gehouden zullen zijn om deze saldo's en de geglobaliseerde bedragen voor het jaar 2020 mee te delen.

Art. 22

Opdat de informatieplichtigen en de Nationale Bank van België voldoende tijd zouden hebben om de raadpleging van

soldes des comptes bancaires et de paiement et des montants globalisés des contrats financiers visés, ainsi que les montants seuils pour déclencher l'obligation de communication, afin de pouvoir les adapter au besoin.

Il sera possible que si entre deux périodes de capture de l'information, il s'avère que le montant minimum a été dépassé, le solde dudit compte devra être communiqué au PCC, même s'il s'avère qu'au moment de la capture de l'information, le solde dudit compte était inférieur au montant minimum fixé dans l'arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres.

En outre, il sera possible qu'à partir du moment où il est apparu que le solde d'un compte a été supérieur au montant minimum mentionné dans l'arrêté susvisé, le solde dudit compte sera communiqué de manière irrévocable au PCC pour les périodes subséquentes, indépendamment de la hauteur de celui-ci.

Art. 21

Le nouveau dispositif concernant la communication des soldes des comptes bancaires et de placement et des montants globalisés des contrats financiers, ainsi que la possibilité de les consulter par le biais du PCC, entre en vigueur le 31 décembre 2020, de sorte que les redevables d'information seront tenus de communiquer lesdits soldes et montants globalisés pour l'année 2020.

Art. 22

Afin que les redevables d'information et la Banque nationale de Belgique aient suffisamment de temps pour implémenter

de saldo's van de bank- en betaalrekeningen en de geglobaliseerde bedragen van de bedoelde financiële contracten te implementeren, zal de eerste mededeling van deze saldi en bedragen voor de jaren 2020 en 2021 moeten worden uitgevoerd ten laatste op 31 januari 2022. Op vraag van de NBB, kan de Koning deze termijn verkorten of verlengen met een maximum van 6 maanden. Voor de jaren 2022 en volgende, wordt de periodiciteit bepaald in het koninklijk uitvoeringsbesluit overeenkomstig artikel 4, zesde lid, van de kaderwet CAP.

Het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit, alsook van de Europese Centrale Bank, werd gevraagd.

Hoofdstuk 5 - Bekrchtiging van koninklijk besluiten

Art. 23

Overeenkomstig artikel 275, § 3, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, moeten de koninklijke besluiten met betrekking tot de bedrijfsvoorheffing, zo spoedig mogelijk bij wet worden bekrachtigd.

Artikel 7 van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II) bepaalt dat de besluiten bedoeld in artikel 5, § 1, 1° tot 8° bij wet worden bekrachtigd binnen een termijn van een jaar vanaf hun inwerkingtreding.

Het koninklijk besluit van 6 juni 2019 tot wijziging van de bijlage III van het KB/WIB 92 (1°), het koninklijk besluit van 11 december 2019 tot wijziging van het

la consultation des soldes des comptes bancaires et de paiement et des montants globalisés des contrats financiers visés, la première communication de ceux-ci pour les années 2020 et 2021. devra être effectuée au plus tard le 31 janvier 2022. A la demande de la BNB, le Roi peut raccourcir ou prolonger cette échéance de 6 mois au maximum. Pour les années 2022 et suivantes, la périodicité sera fixée dans l'arrêté royal d'exécution, conformément à l'article 4, alinéa 6, de la loi-cadre PCC.

L'avis de l'Autorité de protection des données, ainsi que l'avis de la Banque Centrale Européenne, a été demandé.

Chapitre 5 - Confirmation d'arrêtés royaux

Art. 23

Conformément à l'article 275, § 3, du Code des impôts sur les revenus 1992, les arrêtés royaux en matière de précompte professionnel doivent être confirmés le plus rapidement possible par une loi.

L'article 7 de la loi du 27 mars 2020 habilitant le Roi à prendre des mesures de lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II) prévoit que les arrêtés visés à l'article 5, § 1er, 1° à 8° de la même loi sont confirmés par la loi dans un délai d'un an à partir de leur entrée en vigueur.

L'arrêté royal du 6 juin 2019 modifiant l'annexe III de l'AR/CIR 92 (1°), l'arrêté royal du 11 décembre 2019 modifiant, en matière de précompte professionnel,

KB/WIB 92, op het stuk van de bedrijfsvoorheffing (2°), het koninklijk besluit van 18 mei 2020 tot wijziging van de bijlage III van het KB/WIB 92 op het stuk van de bedrijfsvoorheffing op bezoldigingen voor studentenarbeid (3°), het koninklijk besluit van 9 juli 2020 tot wijziging van de bijlage III van het KB/WIB 92 op het stuk van de bedrijfsvoorheffing op de wettelijke uitkeringen voor primaire arbeidsongeschiktheid van werknemers (5°) en het koninklijk besluit van 27 september 2020 tot wijziging van de bijlage III van het KB/WIB 92 op het stuk van de bedrijfsvoorheffing op de wettelijke uitkeringen voor primaire arbeidsongeschiktheid van zelfstandigen (6°) worden bijgevolg ter bekrachtiging aan de Kamer van volksvertegenwoordigers voorgelegd.

Het advies nr. 68.243 van 10 november 2020 van de Raad van State werd gedeeltelijk gevolgd.

De Raad van State heeft namelijk enkel opgemerkt dat het bijzondere machtenbesluit nr. 20 van 8 juni 2020 (oude bepaling onder 4° van dit hoofdstuk) al bekrachtigd werd bij artikel 30 van de wet van 15 juli 2020 houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolg van de COVID-19 pandemie (CORONA III). Deze bepaling onder 4° is ingetrokken.

Daarentegen is de motivering die ertoe leidt dat de Raad van State geen advies uitbrengt over de bekrachtiging van drie andere besluiten zijnde dat het einde van de termijn van één jaar niet dichtbij is, een slecht signaal voor een goede uitvoering van de bekrachtigingsbepaling.

De delegatie aan de Koning is namelijk beperkt en onderworpen aan de verplichting om onmiddellijk een ontwerp van wet in te dienen tot bekrachtiging bij

l'AR/CIR 92 (2°), l'arrêté royal du 18 mai 2020 modifiant l'annexe III de l'AR/CIR 92, en matière de précompte professionnel sur les rémunérations pour le travail étudiant (3°), l'arrêté royal du 9 juillet 2020 modifiant l'annexe III de l'AR/CIR 92, en matière du précompte professionnel sur les allocations légales pour incapacité primaire des travailleurs salariés (5°) et l'arrêté royal du 27 septembre 2020 modifiant l'annexe III de l'AR/CIR 92, en matière du précompte professionnel sur les allocations légales pour incapacité primaire des travailleurs indépendants (6°) sont par conséquent soumis pour confirmation à la Chambre des représentants.

L'avis n° 68.243 du 10 novembre 2020 du Conseil d'État a été partiellement suivi.

En effet, le Conseil d'Etat a fait remarquer justement que l'arrêté de pouvoirs spéciaux n° 20 du 8 juin 2020 (anciennement 4° de ce chapitre) avait déjà été confirmé par l'article 30 de la loi du 15 juillet 2020 portant diverses mesures fiscales urgentes en raison de la pandémie du COVID-19 (CORONA III). Ce point 4° a été retiré

Par contre, la motivation qui conduit à ce que le Conseil d'Etat ne rende pas d'avis sur la confirmation de trois autres arrêtés parce que la fin du délai d'un an n'est pas proche, est un mauvais signal à la bonne fin de la disposition de confirmation.

En effet, la délégation qui est donnée au Roi est limitée et soumise à l'obligation de saisir immédiatement la Chambre des représentants d'un projet de loi de

de Kamer van volksvertegenwoordigers. De voorziene termijn van twaalf maanden is geen termijn om over te gaan tot voor deze bevestiging, maar een termijn waarbinnen een sanctie wordt toegepast ("Indien deze bevestiging niet waarna bovengenoemde termijn wordt bevestigd, wordt het besluit geacht nooit de gevolgen ervan te hebben veroorzaakt").

Uit respect voor de Kamer van volksvertegenwoordigers en overeenkomstig de verplichting om het haar onmiddellijk voor te stellen, blijven de desbetreffende besluiten voorgesteld voor bekrachtiging in het kader van dit wetsvoorstel.

1° Het koninklijk besluit van 6 juni 2019 tot wijziging van de bijlage III van het KB/WIB 92, bevat de volgende gewijzigde maatregel:

De nummers 2.2.A.d) en 2.3.d) (in het hoofdstuk van de bezoldigingen), en het nr. 5.3.b) (in het hoofdstuk van de niet-inwoners) van de toepassingsregels van de bijlage III van het KB/WIB 92 werden aangepast ingevolge de wijziging van artikel 154bis, WIB 92, gewijzigd bij de wet van 23 maart 2019 tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 voor wat betreft de fiscale bepalingen van de jobsdeal.

Meer bepaald wordt het maximum van 130 uren overwerk opgetrokken tot 180 uren voor de aanslagjaren 2020 en 2021. De Ministerraad evalueert de impact van deze verhoging op de arbeidsmarkt ten laatste tegen 30 juni 2020. In geval van een positieve evaluatie kan de verhoging door een besluit dat wordt vastgesteld na overleg in de Ministerraad en uiterlijk op

confirmation. Le délai de douze mois prévu n'est pas un délai pour procéder à cette confirmation mais un délai au-delà duquel une sanction conséquente est appliquée ("A défaut de cette confirmation endéans le délai précité, l'arrêté est censé n'avoir jamais produit ses effets").

Par respect pour la Chambre des représentants et conformément à l'obligation de la saisir immédiatement, les arrêtés concernés restent proposés à la confirmation dans le cadre du présent projet de loi.

1° L'arrêté royal du 6 juin 2019 modifiant l'annexe III de l'AR/CIR 92, contient la mesure modificative suivante :

Les numéros 2.2.A.d) et 2.3.d) (dans le chapitre relatif aux rémunérations), et 5.3.b) (dans le chapitre relatif aux revenus des non-résidents) des règles d'application de l'annexe III de l'AR/CIR 92 ont été adaptés suite à la modification de l'article 154bis, CIR 92, tel que modifié par la loi du 23 mars 2019 modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992 en ce qui concerne les dispositions fiscales relatives au deal pour l'emploi.

Plus précisément, le maximum de 130 heures supplémentaires sera porté à 180 heures pour les exercices d'imposition 2020 et 2021. Le Conseil des ministres évalue l'impact de cette augmentation sur le marché du travail au plus tard le 30 juin 2020. En cas d'évaluation positive, l'augmentation pourra être prolongée pour une durée indéterminée par arrêté délibéré en

31 december 2020 wordt genomen voor onbepaalde duur worden verlengd.

2° Het koninklijk besluit van 11 december 2019 tot wijziging van het KB/WIB 92, op het stuk van de bedrijfsvoorheffing, bevat de volgende gewijzigde maatregelen:

De wijziging, ten aanzien van de schalen van vorig jaar, betreft voornamelijk de indexering.

3° Het koninklijk besluit van 18 mei 2020 tot wijziging van de bijlage III van het KB/WIB 92 op het stuk van de bedrijfsvoorheffing op bezoldigingen voor studentenarbeid, bevat de volgende gewijzigde maatregelen:

Het bijzondere machtenbesluit nr. 14 van 27 april 2020 neutraliseert voor de studentenarbeid, de uren van het tweede kwartaal 2020, zodat zij niet in rekening worden gebracht voor de berekening van het contingent. Dit laat de studenten toe bijkomende arbeidskrachten te leveren.

Om die maatregel te ondersteunen, moet de voormelde uitbreiding van het aantal uren studentenarbeid ook op het vlak van de bedrijfsvoorheffing doorwerken. Dit besluit past het nr. 2.22, van de toepassingsregels van de bijlage III van het KB/WIB 92 in die zin aan.

4° het koninklijk besluit van 9 juli 2020 tot wijziging van de bijlage III van het KB/WIB 92 op het stuk van de bedrijfsvoorheffing op de wettelijke uitkeringen voor primaire arbeidsongeschiktheid van werknemers, bevat de volgende gewijzigde maatregelen:

De wet van 24 juni 2020 houdende toekenning van een tijdelijke aanvulling

Conseil des ministres et à prendre au plus tard le 31 décembre 2020.

2° L'arrêté royal du 11 décembre 2019 modifiant, en matière de précompte professionnel, l'AR/CIR 92, contient les mesures modificatives suivantes :

La modification par rapport aux barèmes de l'année précédente, concerne principalement l'indexation.

3° L'arrêté royal du 18 mai 2020 modifiant l'annexe III de l'AR/CIR 92, en matière de précompte professionnel sur les rémunérations pour le travail étudiant, contient les mesures modificatives suivantes :

L'arrêté de pouvoirs spéciaux n° 14 du 27 avril 2020 neutralise, pour le travail des étudiants, les heures du deuxième trimestre de 2020, de sorte qu'elles ne soient pas prises en compte pour le calcul du quota. Cela permet aux étudiants de fournir des travailleurs supplémentaires.

Afin de soutenir cette mesure, l'extension précitée du nombre d'heures pour le travail des étudiants doit aussi être répercutée sur le plan du précompte professionnel. Le présent arrêté adapte le n° 2.22 des règles d'application de l'annexe III de l'AR/CIR 92 en ce sens.

4° l'arrêté royal du 9 juillet 2020 modifiant l'annexe III de l'AR/CIR 92, en matière de précompte professionnel sur les allocations légales pour incapacité primaire des travailleurs salariés, contient les mesures modificatives suivantes :

La loi du 24 juin 2020 octroyant un complément temporaire aux indemnités

op de uitkeringen voor primaire arbeidsongeschiktheid, laat toe om met terugwerkende kracht aan werknemers een tijdelijke aanvulling toe te kennen op de uitkeringen voor primaire arbeidsongeschiktheid voor periodes van arbeidsongeschiktheid die aanvangen vanaf 1 maart 2020, als steunmaatregel in het kader van de COVID-19-pandemie.

Als algemene regel geldt dat een bedrijfsvoorheffing van 11,11 pct. moet worden ingehouden op de wettelijke uitkeringen voor arbeidsongeschiktheid. Overeenkomstig nummer 2.12.B.1.b) van de toepassingsregels van bijlage III bij het KB/WIB 92, mag de netto uitkering in geval van primaire arbeidsongeschiktheid echter niet lager zijn dan een bepaald bedrag ingevolge de inhouding van de bedrijfsvoorheffing. Deze laatste regel maakt de inhouding van de bedrijfsvoorheffing op de tijdelijk aanvullende uitkeringen voor primaire arbeidsongeschiktheid erg complex en moeilijk implementeerbaar voor de uitkeringsinstellingen.

Om ervoor te zorgen dat de betaling van tijdelijk aanvullende uitkeringen voor primaire arbeidsongeschiktheid niet in het gevaar komt door de complexiteit van de berekening van de bedrijfsvoorheffing, vereenvoudigt dit koninklijk besluit de regel en laat het toe om altijd 11,11 pct. bedrijfsvoorheffing in te houden op de tijdelijk aanvullende uitkeringen voor primaire arbeidsongeschiktheid, wanneer dit percentage in principe van toepassing is op de gewone uitkeringen.

5° het koninklijk besluit van 27 september 2020 tot wijziging van de bijlage III van het KB/WIB 92 op het stuk van de bedrijfsvoorheffing op de wettelijke uitkeringen voor primaire arbeidsongeschiktheid van zelfstandigen,

d'incapacité primaire, permet l'octroi aux travailleurs salariés, avec effet rétroactif, d'un complément temporaire aux indemnités d'incapacité primaire pour des périodes d'incapacité qui débutent à partir du 1er mars 2020, en tant que mesure de soutien dans le cadre de la pandémie de COVID-19.

En règle générale un précompte professionnel de 11,11 p.c. doit être retenu sur les indemnités légales d'incapacité de travail. Toutefois, conformément au numéro 2.12.B.1.b) des règles d'application de l'annexe III de l'AR/CIR 92, l'indemnité nette en cas d'incapacité primaire ne peut toutefois pas être inférieure à un montant déterminé suite à la retenue du précompte professionnel. Cette dernière règle rend la retenue du précompte professionnel sur les indemnités d'incapacité primaire complémentaires temporaires très complexe et difficilement mise en œuvre pour les institutions de paiement.

Afin que le paiement des indemnités d'incapacité primaire complémentaires temporaires ne soit pas mis en danger par la complexité du calcul du précompte professionnel, le présent arrêté royal simplifie la règle et permet de toujours retenir 11,11 p.c. de précompte professionnel sur les indemnités d'incapacité primaire complémentaires temporaires lorsque ce pourcentage s'applique en principe aux indemnités ordinaires.

5° l'arrêté royal du 27 septembre 2020 modifiant l'annexe III de l'AR/CIR 92, en matière du précompte professionnel sur les allocations légales pour incapacité primaire des travailleurs indépendants,

bevat de volgende gewijzigde maatregelen:

Het koninklijk besluit van 15 september 2020 houdende toekenning, ingevolge de COVID-19-pandemie, van een aanvullende crisisuitkering aan sommige arbeidsongeschikt erkende zelfstandigen en meewerkende echtgenoten, laat toe om met terugwerkende kracht aan sommige zelfstandigen en meewerkende echtgenoten een tijdelijke aanvullende crisisuitkering toe te kennen voor periodes van primaire arbeidsongeschiktheid die aanvangen vanaf 1 maart 2020, als steunmaatregel in het kader van de COVID-19-pandemie.

Als algemene regel geldt dat een bedrijfsvoorheffing van 11,11 pct. moet worden ingehouden op de wettelijke uitkeringen voor arbeidsongeschiktheid. Overeenkomstig nummer 2.12.C.1.b) van de toepassingsregels van bijlage III bij het KB/WIB 92, mag de netto uitkering in geval van primaire arbeidsongeschiktheid echter niet lager zijn dan een bepaald bedrag ingevolge de inhouding van de bedrijfsvoorheffing. Deze laatste regel maakt de inhouding van de bedrijfsvoorheffing op de tijdelijk aanvullende crisisuitkeringen zeer complex en moeilijk implementeerbaar voor de uitkeringsinstellingen.

Om ervoor te zorgen dat de betaling van tijdelijk aanvullende crisisuitkeringen niet in het gevaar komt door de complexiteit van de berekening van de bedrijfsvoorheffing, vereenvoudigt dit koninklijk besluit de regel en laat het toe om altijd 11,11 pct. bedrijfsvoorheffing in te houden op de tijdelijk aanvullende crisisuitkeringen, wanneer dit percentage in principe van toepassing is op de gewone uitkeringen.

contient les mesures modificatives suivantes :

L'arrêté royal du 15 septembre 2020 portant octroi, suite à la pandémie COVID-19, d'une indemnité de crise supplémentaire à certains travailleurs indépendants et conjoints aidants reconnus en incapacité de travail, permet l'octroi à certains travailleurs indépendants et conjoints aidants, avec effet rétroactif, d'une indemnité de crise supplémentaire temporaire pour des périodes d'incapacité primaire qui débutent à partir du 1er mars 2020, en tant que mesure de soutien dans le cadre de la pandémie de COVID-19.

En règle générale un précompte professionnel de 11,11 p.c. doit être retenu sur les indemnités légales d'incapacité de travail. Toutefois, conformément au numéro 2.12.C.1.b) des règles d'application de l'annexe III de l'AR/CIR 92, l'indemnité nette en cas d'incapacité primaire ne peut toutefois pas être inférieure à un montant déterminé suite à la retenue du précompte professionnel. Cette dernière règle rend la retenue du précompte professionnel sur les indemnités de crise supplémentaires temporaires très complexe et difficilement mise en œuvre pour les institutions de paiement.

Afin que le paiement des indemnités de crise supplémentaires temporaires ne soit pas mis en danger par la complexité du calcul du précompte professionnel, le présent arrêté royal simplifie la règle et permet de toujours retenir 11,11 p.c. de précompte professionnel sur les indemnités de crise supplémentaires lorsque ce pourcentage s'applique en principe aux indemnités ordinaires.

